Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului
(18 decembrie)

Sfântul Modest a fost prunc în vârstă de cinci luni când au murit părinţii lui, dar prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu el a fost crescut întru toată evlavia creştină. Ajungând în vârstă, el a fost vândut ca sclav unui păgân din Egipt. Cu toate acestea, el a izbutit să îl convertească pe stăpânul lui la credinţa creştină, iar stăpânul lui l-a eliberat. Sfântul Modest atunci s-a retras la Muntele Sinai, unde s-a nevoit aspru până la vârsta de cincizeci şi nouă de ani. Ajungând la acea vârstă, el a fost înălţat patriarh al Ierusalimului, păstorind cu frică şi cu cutremur turma lui Hristos cea încredinţată lui. El s-a săvârşit cu pace la anul 633, în vârstă fiind de nouăzeci şi şapte de ani.

Index

Slujba Sfântului sfinţit mucenic Modest, arhiepiscopul Ierusalimului 3

Acatistul Sfântului ierarh Modest, arhiepiscopul Ierusalimului 19
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului 32
Sinaxar - Pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului 34
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe; Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului ...36
Proloagele din 18 decembrie 40
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Modest, patriarhul Ierusalimului 46
Sărbătoarea Sfântului ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului la Patriarhie ..47
Radu Alexandru - Sfinţii şi animalele 49
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Simonos Petras.....55
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu.....57
Anda Elena Pintilie - Ce sfinte moaște veghează alături de Sfânta Parascheva 58
Icoane 61

Slujba Sfântului sfinţit mucenic Modest, arhiepiscopul Ierusalimului

S-a tipărit în zilele bine credinciosului Domnului nostru Alexandru Ioan I cu voia şi binecuvântarea iubitorului de Dumnezeu, episcopul nostru Kesarie L:D:M prin sârguinţa prea cuviosului arhimandrit şi stareţ al Sfintelor Monastiri Neamţului şi Secului Kir Timotei. În tipografia Sfintei Monastiri Neamţu, Anul 1861, martie 16.

Bucureşti, Tipografia "Gutenberg"

Decembrie, 18 zile - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Modest, patriarhul Ierusalimului, făcătorul de minuni

La Vecernia mică

Punem **Stihirile** pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Ca pe un mare purtător de nevoinţă, ştiindu-te pe tine părinte, şi dumnezeiesc ierarh al Sfântului Sion, după datorie cu credinţă săvârşim a ta prăznuire: Pentru aceea, nu înceta rugându- te pentru noi care cinstim aceasta, Modest.

Tu eşti bucuria îngerilor, slava arhiereilor, şi mărirea mucenicilor, Modest de trei ori fericite. Pentru aceea, pe cei ce cinstesc şi săvârşesc cu cântări a ta nevoinţă şi pomenire, de toată boala izbăveşte-i.

Pe cei ce cu credinţă se adună la Biserica ta cea sfântă, şi cu cântări de toată noaptea săvârşesc pomenirea ta, mai presus de primejdii cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu arată-i, podoaba ierarhilor şi a mucenicilor, Modest vrednicule de minune.

Frumuseţile celor cereşti oglindindu-le, cele de pe pământ curgătoare întru nimic le-ai socotit. Drept aceea, cu bucurie te-ai ridicat, unde Lumina cea în trei Sori este, şi ai luat răsplătirile durerilor.

Slavă... glas 2

Pe luminătorul cel de Dumnezeu strălucit, pe sfeşnicul lumii, şi pe întâiul stătător al Ierusalimului cel prea mare, pe Modest să-l lăudăm, căci împreună cu îngerii se bucură, luând cununa nestricăciunii de la singur Dumnezeu, şi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Stihurile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Cu ungere sfinţită, şi cu sânge sfânt, ai întărit credinţa Domnului cea pravoslavnică, întru tot lăudate Modeste.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui

Păstor şi locuitor al Ierusalimului celui de sus, şi al celui de jos, cu razele vieţii tale, Modest te-ai arătat.

Stih: Preoţii Tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Izbăveşte de primejdii cumplite, pe noi pe toţi Modeste, rugămu-ne, ca un prea ales apărător al nostru, şi păzitor cu priveghere.

Slavă... acelaşi glas

Pe cinstita Treime, pe Un Dumnezeu Singur, ai învăţat a crede, şi pentru Dânsul, Părinte, ai vărsat sângele tău.

Şi acum...a Născătoarei

Însăşi **podobia**: Casa Efratului, cetate sfântă, slava prorocilor, împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc Se naşte.

Tropar, glas 4: Petrecând înţelepte viaţa ta cu cuvioşie, te-ai împodobit cu veşmântul cel luminat al Arhieriei, sfinţite nevoitorule Modest. Drept aceea, şi nevoindu-te prea cu osârdie părinte, acum, întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toţi care te lăudăm pre tine.

Slavă... Şi acum...glas, 2

Caută cu milostivire, Dumnezeule, asupra norodului ce a greşit, şi nu trece cu vederea pre cei ce cad către tine întru pocăinţă, ci ca un Bun miluieşte-ne, şi degrab ne izbăveşte de îngrozirea ta cea dreaptă: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Ectenia mică şi Otpustul.

La Vecernia cea mare

După obişnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul: Slavă, Dintâi. La Doamne strigat-am: **Stihurile** pe 8. glas, 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Adunarea preoţilor, ceata monahilor, veniţi cu dumnezeieşti cântări să lăudăm pe Modest, sfinţitul nevoitor, pe floarea firii, frumuseţea credincioşilor, şi pe stâlpul cel nemişcat al credinţei, pe cel ce păzeşte de multe feluri de boale, şi de multe scârbe pe toţi oamenii şi dobitoacele. (de 2 ori).

Întru glasuri să strigăm, întru cântări să lăudăm astăzi, pe odorul cel cinstit al Dumnezeului nostru, pe îmbogăţirea patriarhilor, lauda mucenicilor şi împuţinătorul patimilor, pe potrivnicul dracilor, şi împreună vorbitorul cu sfinţii îngeri, pe slava Sionului celui de sus şi al celui de jos, pe dumnezeiescul Modest. (de 2 ori).

Pe păstorul cel prea ales, întărirea Bisericii, pre sfinţitul dumnezeiescul nevoitor Modest, cu cântări să-l lăudăm, strigând cu veselie, acoperământul nostru cel

tare, nu trece cu vederea pe robii tăi, ci apucă înainte, a izbăvi de primejdii pe rugătorii tăi, şi de tot felul de durere, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta. (de 2 ori).

Întru ungerea preoţilor, şi în sângele mucenicilor, prea desăvârşit te-ai arătat şi te-ai adus pe tine lui Dumnezeu ca o jertfă bine primită, pururea pomenite Modest, temeiul preoţilor şi scăparea noastră, a celor ce săvârşim în tot anul, şi cinstim cu dumnezeieşti cântări cea strălucitoare şi prea cinstită pomenirea ta. (de 2 ori).

Slavă... glas 2

Veniţi toţi iubitorii de mucenici, cu cântări să cinstim pe sfinţitul mucenic al lui Hristos Modest, căci întru nimic socotind îngrozirile tiranilor, prin răbdare au luat cunună de la Hristos. Căruia şi stându-I acum înainte, se roagă ne încetat, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, săvârşesc nevoinţa lui cea sfântă şi cu totul cinstită.

Şi acum... a Născătoarei , glas 2

Trecut-au umbra Legii, şi darul au venit, că precum Rugul n-au ars fiind aprins, aşa fecioară ai născut, şi fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, au răsărit Soarele dreptăţii, în locul lui Moisi, Hristos, Mântuirea sufletelor noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Şi Paremiile:

Din înţelepciunea lui Solomon, citire

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi, căci bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţele sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţelor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-au iubit şi vieţuind între păcătoşi s-au mutat. Răpitu-s-au ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin au plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui: Pentru acea s-au grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi noroadele văzând, şi necunoscând, nici punând in gând una ca aceasta; că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s-au întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s-au socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui că Dumnezeu i-au ispitit pe dânşii, şi i-au aflat Luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit pe ei; şi ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit. Si în vremea cercetării Sale vor străluci, ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

Din Proorocia Isaiei, citire:

Acestea zice Domnul, toate neamurile s-au adunat împreună, şi se vor aduna boierii dintru ei: Cine le va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aducă-şi mărturiile sale, şi să îndrepteze, şi să asculte şi să zică adevărul. Fiţi mie mărturii şi eu sunt martor grăieşte Domnul Dumnezeu. Şi pruncul pe carele am ales, ca să ştiţi şi să credeţi. Şi să cunoaşteţi că Eu sunt; mai înainte de Mine n-au fost alt Dumnezeu, şi după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit, şi am mântuit, şi am defăimat, şi n-au fost întru voi străin, voi mie mărturii şi eu martor, Domnul Dumnezeu: încă din început Eu sunt, şi nu este cine să scoată din mâinele Mele, face-voi şi cine va întoarce aceasta? Aşa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pre noi, Sfântul lui Israil.

La Litie

Stihirile, glas 1:

Sfinţite mucenice Modest slăvite, de dragostea lui Hristos n-au putut să te despartă pre tine, nici focul, nici bătăile, nici sabia, ci cu bărbăţie în mijlocul locului de nevoinţă ai răsturnat cinstirile idolilor, înţelepţitule de Dumnezeu. Deci nu înceta cu osârdie rugându-te pentru sufletele noastre.

Cu dureri mucenicești înfrumuseţându-te, şi cu ungere arhierească ungându-te, te-ai arătat sălaş Treimii celei mai presus de lumină. Pentru care şi sângele Tău cu osârdie l-ai vărsat, Modest prea lăudate: Pentru aceea, ca cel ce ai luat de la dânsa cunună neveştejită întreit împletită, şi ai îndrăzneală, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim pomenirea ta cea de-a pururea cinstită.

Glas 4: Viaţă îngerească pe pământ arătând, sfinţite mucenice Modest: Cu alegere dumnezeiască ţi s-au încredinţat toiagul cel păstoresc, şi pe scaunul arhieresc şezând, cu faptele tale cele îndumnezeite ai slăvit pe Domnul. Pentru aceea, ajungând la staulul ceresc, unde este cel întâi Păstor şi marele Arhiereu, neîncetat laudă înălţindu-I, soleşte lăudat robilor tăi pace şi izbăvire de primejdii cu rugăciunile tale.

Glas 6: Cu vetreala Sfântului Duh, sfinţite mucenice Modest, sufletul tău întraripându-se, fără primejdie au înotat furtuna cea cumplită a chinurilor, şi bucurie au cuprins limanurile cereşti. Drept aceea, stând înaintea Scaunului Stăpânului, roagă-te pentru noi, cei ce din dor săvârşim pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să ne izbăvim de durerile trupeşti, şi să ne învrednicim slavei celei de sus, cu bine primite rugăciunile tale.

Slavă... glas 5: Pomenirea ta cea prea luminată astăzi au răsărit, Modest, ca soarele marginilor lumii, şi neîncetat revarsă vindecări, boalele depărtând de la oameni, şi patimile dobitoacelor vindecând. Deci roagă-te pururea ca un doctor, carele stai lângă scaunul lui Hristos Dumnezeului nostru, să ne dăruiască mare milă.

Şi acum... a Născătoarei

Fericimu-te, de Dumnezeu Născătoare fecioară, şi te slăvim credincioşii după datorie, pe tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihurile, glas, 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vas de alegere mai înainte văzându-te pe tine fericite, Cel ce cearcă inimile şi vede cele ascunse, păstor vrednic te-au pus Sfântului Sion. Pe carele prea cu înţelepciune l-au adăpat cu dumnzeieşti învăţături, şi rod de mântuire l-ai adus al credinţei cu adevărat Modest, şi cu sângele tău sfârşitul ai pecetluit, de Dumnezeu înţelepţite, cu osârdie.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Veniţi mulţimea preoţilor şi adunarea arhiereilor, temeiul patriarhilor, cu cântări să cinstim pe ierarhul lui Hristos. Cela ce înşelăciunea a călcat, şi cununa biruinţei cea nestricată au luat de la Hristos Dumnezeu, lângă Scaunul Căruia stând acum, dă tuturor cu îndestulare tămăduiri, şi izbăvire de greşale.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Lăcaş Sfântului Duh te-ai săvârşit pe tine, de trei ori fericite, curăţindu-ţi sufletul, şi cu dumnezeiasca ungere arhiereu făcându- te, şi povăţuitor norodului, slăvite, celor ce săvârşesc dumnezeiasca ta nevoinţă, cere-le, prea fericite a li se da slobozire de cele rele, şi iertarea păcatelor, cu rugăciunile tale.

Slavă... glas 3

Astăzi au răsărit pomenirea ta cea luminoasă, prea slăvite Modeste, sfinţite mucenice, luminând cugetele celor credincioşi cu strălucirile minunilor tale, şi adunându-le întru prea cinstită Biserica Ta, ne rugăm strigând: Cu ale tale rugăciuni, dezleagă primejdiile greşalelor, celor ce te laudă pe tine, prea lăudate, cu dragoste.

Şi acum... a Născătoarei

Fără de sămânţă din dumnezeiescul Duh, şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce este din Tatăl fără mumă mai-nainte de veci, şi pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trup L-ai născut, şi Prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta, nu înceta a-L ruga, să se izbăvească din primejdii sufletele noastre.

[Troparele caută-le la Vecernia mică.]

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul, Troparele caută-le la Vecernia mică.

După întâia Stihologie, **Sedelnele**, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cu totul iubind pe Mântuitorul tău, pe Cela ce pentru tine a fost întins pe Lemn, ai suferit cu răbdare, puternice, pe cei ce te munceau, cu înţelepciunea bătând înşelăciunea cea rău învechită: Drept aceea, şi El te slăveşte pe tine, Modest, în Cer şi pe pământ după vrednicie, pentru care şi acoperi pe cei ce te prăznuiesc pe tine.

Slavă... aceeaşi, ***Şi acum, a Născătoarei***

Nu vom tăcea nici odinioară, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale, noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându- e, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea dintru toate nevoile.

După a doua Stihologie, **Sedealna**, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Înspăimântează toată mintea, minunea mucenicilor, cum au putut trupul, a suferi patimi înfricoşate, iar tu întărindu-te întru toate, ai strălucit ca un fără de trup, cu adevărat Modeste, luând putere dintru înălţime a te slăvi mai presus de muncile cele prea iuţi, pentru aceea te slăvim.

Slavă: aceeaşi ***şi acum, a Născătoarei***

Marie, ceea ce eşti cinstit sălaş al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşalelor, şi a necazurilor, că tu eşti mântuiea păcătoşilor, şi ajutătoare şi folositoare tare, şi mântuieşti pe robii tăi.

După Polieleu, **Sedealna**, glas, 3:

Toată Biserica ai veselit cu preoţia, şi cu sângele tău: Că în Ierusalim s-au dat ţie ungere, şi într-însul ai vărsat sângele tău: părtaşule cu Pavel, roagă pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă: aceeaşi ***şi acum, a Născătoarei***

De dumnezeiasca fire nu S-au despărţit, trup făcându-Se în pântecele tău, ci au rămas Dumnezeu întrupat, cela ce după Naştere ci şi mai-nainte de Naştere te-au

păzit pe tine, Maică fecioară, cu totul fără prihană, singur Domnul: Căruia cu de-adinsul roagă-te să ne dăruiască nouă mare milă.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 4.

Prochimen, glas, 4: Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Toată suflarea: Evanghelia la un ierarh.

Şi **Psalmul 50**

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă... glas 2

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Modest, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Şi Stihira, glas 6: Cu vetreala Sfântului Duh, sfinţite mucenice Modest... [Caută înapoi la Litie.]

Canoanele al Născătoarei de Dumnezeu: al Paraclisului al doilea, cu Irmosul pe 6 şi al Sfântului pe 8.

Canonul Sfântului

Peasna 1 , glas, 6

Irmos. Cu valul mării...

Cu gură de tină, şi cu limbă de ţărână, pe tine cel întocmai cu îngerii a te lăuda îndrăznind eu Modeste, rogu-te pe tine, ca cu rugile tale lumină din Cer strălucind, să lumineze mintea şi inima mea.

Materia cea stricăcioasă şi slava cea curgătoare şi toată lumea, şi pe ţiitorul lumii trecându-le, în locul tuturor, pe Hristos ai câştigat Modeste: Cu a căruia dragoste rănindu-te, te-ai nevoit foarte tare.

Mare în semne te-ai arătat, mult în minuni şi vestit, cu singură apa stropind, şi tămăduind pre oameni împreună şi dobitoacele cele ce bolea ca un tot pătimitor.

A Născătoarei

Vrând a mântui neamul omenesc cel mai presus de bunătate, în pântecele Fecioarei celei neispitite de nuntă s-au sălăşluit, şi iată vine să Se nască. Acestuia să ne închinăm, că cu slavă S-au proslăvit.

Catavasiile dupre Tipic.

Peasna 3

Irmos: Pe Tine, Cela ce pe ape: Voind a Te sui la înălţimea cea prea mare a sfinţitei lucrări, noaptea ai ajuns la uşile Bisericii, şi cu rugăciunea ta cea cu stăruinţă le-ai deschis pe ele, minunat făcându-te cu lucrarea aceasta.

Unsu-te-au pe tine Duhul cel Sfânt, Dumnezeul tău, mai mult decât pe părtaşii tăi, cu untuldelemn al bucuriei, şi cu mirul dumnezeieştii ungeri, şi s-au vărsat în buzele tale dar îmbelşugat.

Pe vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi pe balaurii cei gândiţi cu puterea lui Hristos călcându-i; şi pe împăratul cel fără de ruşine şi sălbatic, cu darul Crucii l-ai doborât, nevoindu-te foarte tare.

Ca să încapi toată strălucirea Sfintei Treimi, ai lucit mintea ta ca pe o oglindă, şi sufletul ai luminat, Modest slăvite, cu lumina cea prea curată a faptelor bune.

A Născătoarei

Zămislirea fără patimă, primirea mai presus de cuvânt, a Naşterii tale, fecioară, au venit, că Taina cea vestită de prooroci mai presus de fire, nouă s-a arătat Cuvântul lui Dumnezeu, fiind Dumnezeu.

Condac, glas 2: Nu lepăda, Stăpâne, până în sfârşit pe norodul Tău cel ce a greşit, şi nu depărta mila şi îndurările Tale de la noi, ci ca Cela ce eşti adâncul îndurărilor şi noianul milostivirii, primeşte rugăciunile noastre, şi ne izbăveşte pe noi de mânia şi nevoia ce ne-au cuprins, pentru rugăciunile celui dintru sfinţi părintelui nostru Modest, ca Cela ce însuţi eşti lesne iertător şi milostiv.

Sedealna, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Viaţa ta luminând, cu frumuseţele bunătăţilor, te-ai vestit păstor şi ierarh cinstit, prea slăvite Modest, cu sângele muceniciei şi pe tine făcându-te ca un finic, te-ai mutat sus, către cetele celor fără de trupuri, împreună cu care roagă, părinte, pe Hristos, pentru noi. (de 2 ori).

Slavă...Şi acum, a Născătoarei

Degrabă primeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană, dezleagă întâmplările celor ce aleargă la tine, împrăştie cursele şi îndrăznirile celor ce acum se într-armează împotriva robilor tăi, Fecioară.

Peasna 4

Irmos: Deşertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o mai înainte proorocul Avacum, înspăimântându-se a strigat: tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Cel ce stai înaintea lui Dumnezeu, cu mintea întru cei de sus, şi împreună cu îngerii, cânţi lui cântarea cea întreită, şi pe scaunul cel sfinţit al preoţilor L-ai lăudat pe El pe pământ.

Cu toiagul cel de foc al dogmelor tale, înşelăciunea idolilor ai tăiat ierarhe, ca şi Moisi văzătorul de Dumnezeu, Marea Roşie ce se învăluia. Slăvite Modest, tâlcuitor, sfinţit propovăduitor şi înţelept descoperitor Scripturilor, te pune pe tine Duhul cel sfânt, pe acestea descoperindu-le norodului întru pricepere şi dar.

A Născătoarei

Cu mare glas mai înainte se vesteşte aşteptarea neamurilor şi mântuirea lumii, Naşterea ta cea mai presus de fire, Curată fără prihană, pe care lăudând-o toată lumea mai înainte prăznuieşte cu bucurie.

Peasna 5

Irmos: Arătarea cea dumnezeiască...

Cela ce mai-nainte de naştere au ştiu curăţenia şi sfinţenia sufletului tău şi mai-nainte de a te zidi în pântece, sfinţindu-te pre tine Sfinte Modest, ca pe alt Ieremia prorocul. Te pune pe tine vederat, înainte păstor cu priveghere şi cu adevărat păzitor Sionului.

Lumina cea mai-nainte de veci te-au înălţat pe tine, Modest, pe sfeşnicul cel înalt al Arhieriei. Lumină mare fiind, ca prin tine să vază cei necunoscători lumina cunoştinţei, şi zarea întoarcerii de la idoli, înţelepte.

Legilor lui Hristos urmând, pe cea neputincioasă cu împreună pătimire ai cercetat-o, şi pe cea rătăcită o ai întors, pe cea bolnavă o ai vindecat, fericite Modest, şi pe cea prăpăstuită iarăşi o ai ridicat şi o ai îndreptat, ca un adevărat şi bun păstor fiind, iar nu năimit.

A Născătoarei

Cu Sfântul Duh mai înainte arătând Isaia zămislirea Ta cea din noi fără patimă, ai strigat Doamne, priveghind la Legea darului: Fecioara vine să nască fără sămânţă, pe Cel din neamul lui Avraam, şi din seminţia Iudei după trup.

Peasna 6

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Cu curgerile sângiurilor tale, încuind apele cele tulburi ale necredinţei, te-ai arătat ca un râu, adăpând Cetele cele bine cinstitoare ale credincioşilor, ierarhe mucenice Modeste.

Cu puterea Duhului îngrădindu-ţi sufletul, ai doborât cu răbdarea chinurilor pe duhurile răutăţii, şi ai luat de la Dumnezeu cununa biruinţei, sfinţite nevoitorule.

Petrecerea ta este cinstită, viaţa plăcută lui Dumnezeu, şi moartea sfinţită, proslăvită înaintea lui Dumnezeu, de trei ori fericite Modest, întărirea şi lauda preoţilor.

A Născătoarei

Rădăcina lui Iesei au odrăslit şi dintr-însa Dumnezeul nostru, cel ce mai-nainte au venit, nădejdea neamurilor, odihna şi cinstea, precum de demult mai-nainte a spus Isaia, cu îndumnezeire luminându-se.

Condac, glas 3, Podobie:

Moştenitor bunătăţilor lui Iacov, fratelui Domnului, precum şi Scaunului şi sfârşitului lui, ştiindu-te pe tine fericite, încununăm dumnezeiescul tău creştet strigând: Nu trece cu vederea pe rugătorii tăi, cei ce săvârşesc pomenirea ta, lauda preoţilor, Modest.

Icos: Veniţi toţi credincioşii întru cântări de laude să lăudăm pe Modest, cel ce este lauda cea prea luminată a preoţilor şi slava cea prea luminată şi desfătată a mucenicilor, căci pe vrăjmaşul Veliar biruindu-l în nevoinţe cinstite, rourează nouă celor ce săvârşim pomenirea lui cea prea strălucită, în locul sângiurilor, a sfinţitelor tămăduiri râuri nedeşertate, şi strigăm către dânsul, cu cuviincioasă osârdie şi credinţă: Bucură-te, Modest, lauda preoţilor şi a mucenicilor.

Peasna 7

Irmos: Negrăită minune, Cel ce a izbăvit în cuptor pe cuvioşii tineri din văpaie, în mormânt Se pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cu desele privegheri şi izvoare ale cuvintelor tale, adăpându-se ca un pământ gras şi înverzit, s-au arătat prea mult roditoare Biserica lui Hristos, rodind mult rod de bunătăţi.

Nemaisuferind îndrăzneala ta cea nemărginită şi râvna care ai avut, înţelepte, ca un următor lui Dumnezeu celui iubitor de oameni, lucrătorul răutăţii, vânatul diavolilor, iscăleşte hotărârea morţii tale.

Ca nişte lupi răpitori, gelaţii răpindu-te pe tine, mucenice ca pe un miel, cu sârguinţă te-au târât la locul osândirii, şi cu pietre fără milostivire împroşcându-te, pe tine, păstorul cel bun, te-au junghiat.

A Născătoarei

Minunea cea stăpână, cea vestită de demult de prooroci şi de drepţi, vederat se arată Fecioara cea curată, mergând să nască, spre mântuirea noastră, celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Turn neclintit, stâlp nemişcat, zid nestrămutat, temei al credinţei, vioară răsunătoare, apărător al bunei cinstiri, surpă-tor înşelăciunii te-ai arătat, Modest.

Ca Soarele ai răsărit, părinte luminos, strălucind Sionul cu lumina lucrurilor tale. Drept aceea, fiu zilei te-am cunoscut pre tine, şi moştenitor Sionulni celui de sus, Modest.

Cu ocârmuirea dumnezeiescului dar, prea înţelepte, ai trecut noianul cel mare al muncilor şi bucurându-te, slăvite, ai ajuns la limanurile cele liniştite ale împărăţiei celei de sus.

A Născătoarei

Zicerile proorocilor celor grăitori de Dumnezeu s-au plinit, Fecioara se apropie să nască pe Domnul. Tot pământul să se veselească dănţuind, şi să se bucure întru toţi vecii.

Peasna a 9-a

Irmos: Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine Fiul tău, pe care M-ai zămislit în pântece fără de sămânţă, că Mă voi scula şi Mă voi proslăvi şi voi înălţa întru Slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Adunarea patriarhilor, prăznuirea proorocilor, adunările şi cetele ierarhilor, şi a apostolilor, turmele nevoitorilor, cetele mucenicilor, alcătuirile pustnicilor şi a cuvioşilor, mai-nainte au întâmpinat pe sufletul tău, carele se înalţă, sfinţite mucenice.

Înfrumuseţată ca o mireasă, şi îmbrăcată, împodobită cu haine de aur a bunătăţilor, ca o cămară luminoasă sufletul tău lăsând sfântul tău trup, către cămările cereşti cele luminoase s-au suit, Modest.

Silnicia morţii au slăbit cu adevărat, căci sufletele drepţilor viază întru Dumnezeu, iar credinţa cuvântului tu eşti Modest, că şi mort fiind reverşi pâraie de tămăduiri, celor ce cu credinţă merg la dumnezeiască Biserica ta.

A Născătoarei

Toată făptura, împreună se bucură cu a ta Naştere, Fecioară, căci Vitleemul ne-au deschis nouă Edemul: Şi iată dobândim toţi Lemnul vieţii, strigînd cu nevoinţă: Stăpână, plineşte rugăciunile noastre.

Svetilna. **Podobie:** Lumină neschimbată

Între ierarhi străluceşti precum Soarele în zi, şi între mucenici luminezi precum Luna între stele. Pentru aceea, lăudăm a ta adormire, părinte Modest, lauda Sionului celui Sfânt. (de 2 ori.)

Slavă... Şi acum... a Născătoarei, asemenea:

Turnule aurite şi cetate cu douăsprezece ziduri, scaune cu raze de soare, Cetatea împăratului, minune neînţeleasă, cum hrăneşti cu lapte pe Stăpânul.

La Laude

Stihurile pe 4. glas, 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Biserica ta totdeauna izvorăşte băuturi de vindecări celor ce aleargă, Modest slăvite, şi patimi din rătăcire şi cu împreună lucrarea Duhului, cufundă cetele dracilor, roagă-te lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Modest prea lăudate, a ta pomenire astăzi au chemat pe toţi credincioşii, ca să prăznuiască dumnezeieştile tale bunătăţi, strujirile muceniciei, mulţimea minunilor care ai lucrat cu darul lui Dumnezeu, sfinte nevoitorule de trei ori fericite, pe carele roagă-l pentru cei ce te laudă pe tine.

Rază cu adevărat te-ai arătat ierarhe Modest, ierarhilor şi mucenicilor, căci întru nevoinţă te-ai văzut nebiruit, tare nemişcat, apărător, de Dumnezeu cugetător şi stătător înaintea tuturor, învăţând foarte cu-amănuntul Taina cea mare a Treimii.

împotriva cruzimii evreilor ai pus a ta bărbăţie, sfinţite mucenice mult nevoitorule, şi cu dumnezeiescul dar pe aceştia biruindu-i, la Hristos ai alergat, nevoindu-te pentru Dânsul foarte tare. Pe carele acum roagă-L să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă... glas 8

Cine va grăi faptele tale cele plăcute, înţelepte; sau cine va număra mulţimile nevoinţelor tale; că multe şi mai presus de fire ca un fără de trup ai suferit, dar fără de asemănare mai multe daruri de biruinţă ai luat, din dreapta cea atotţiitoare a Mântuitorului Hristos, sfinţite mucenice cu totul cinstite Modest. Că nu numai patimilor lui celor izvorâtoare de viaţă te-ai învrednicit a te face părtaş, ci şi slavei Lui celei nestricăcioase, ca un sfinţit şi mucenic vrednic de minune.

Şi acum, a Născătoarei

Stăpână, primeşte rugăciunea robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi dintru toată nevoia şi necazul.

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din canonul Sfântului. Peasna 3 şi a 6-a pe 8. Prochimen, Apostolul Sfântului Haralambie. Asemenea şi Evanghelia, la un sfinţit mucenic.

Acatistul Sfântului ierarh Modest, arhiepiscopul Ierusalimului

Rugăciunile începătoare

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfantului Modest (18 dec) - protectorul si vindecatorul animalelor:
https://www.youtube.com/watch?v=Oh5KG9hlH_w

&&&

Troparul Sfântului ierarh Modest, arhiepiscopul Ierusalimului, glasul al 4-lea: Petrecând, înţelepte, viaţa ta cu cuvioşie, te-ai împodobit cu veşmântul cel luminat al arhieriei, sfinţite nevoitorule Modest. Drept aceea, şi nevoindu-te prea cu osârdie, părinte, acum întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toţi, care te lăudăm pe tine.

***

Condacul 1

Pe ierarhul şi mucenicul lui Hristos, pe marele Modest, veniţi, credincioşi, la prea cinstita lui pomenire, să-l lăudăm cu dumnezeieşti cântări, că, fiind plin de dragoste de Dumnezeu şi de toată făptura Lui, s-a făcut plin de darul tămăduirii a toată boala animalelor celor necuvântătoare. Prin aceasta fiind nouă, oamenilor, mare ajutor în necazuri şi nevoile noastre, al celor ce-l rugăm cu credinţă şi cu smerită mulţumire îi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!***

Icosul 1

Din părinţi bine credincioşi fiind născut, dăruit lor de Dumnezeu la bătrâneţe prin rugăciune, ca pe Samuil cel de demult Anei, lucru minunat care ne îndeamnă pe noi credincioşii a lăuda pe Dumnezeul minunilor, iar către tine, Sfinte Modest, a zice unele ca acestea:
Bucură-te, rod câştigat prin rugăciune;
Bucură-te, odraslă luminoasă a familiei creştine;
Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu;
Bucură-te, naştere de bucurie tatălui tău;

Bucură-te, veselia maicii tale, Teodula;
Bucură-te, cel ales de Dumnezeu a fi păstor oilor Sale;
Bucură-te, fiu de părinţi care cu mucenicii s-au numărat;
Bucură-te, odrăslire creştină în cetatea Sevastiei;
Bucură-te, a bunilor tăi părinţi bucurie;
Bucură-te, cel sfinţit mai înainte de naştere;
Bucură-te, că te-ai făcut lăcaş Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 2-lea

Numai câteva luni aveai, când tatăl tău, Eusebie, a fost pârât că este creştin lui Maximiam, împăratul roman şi păgân de atunci, care a poruncit îndată să fie legat şi aruncat în temniţă. Şi aşa părintele tău a început la bătrâneţe a pătimi pentru Hristos, căruia Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Umplându-se de râvnă iubitoare de Hristos şi mama ta, Teodula, n-a vrut să rămână despărţită de nevoinţa tatălui tău. De aceea te-a luat în braţe şi a mers la dânsul în închisoare, unde a fost oprită şi ea. Şi acolo, împreună rugându-se, şi-au dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iar tu, Sfinte Modest, ai fost găsit de paznicii închisorii, viu, lângă trupurile reci ale părinţilor mucenici, gângurind, prunc nevinovat, orfan şi lipsit de ajutorul părintesc de la cinci luni. Gândind la o privelişte tristă ca aceasta, nu ne pricepem ce vom zice decât unele ca acestea:
Bucură-te, naştere a celor cu rod însutit;
Bucură-te, fiu de neam blagoslovit;
Bucură-te, cel plin de dorul Duhului;
Bucură-te, cel păstrat viu ca să slujeşti Domnului;
Bucură-te, că din faşă ai urmat lui Hristos;
Bucură-te, că de mic crucea Lui ai luat;
Bucură-te, cel ales a fi plăcut Domnului;
Bucură-te, că o dată cu viaţa ai început a pătimi pentru Domnul;
Bucură-te, că fiind despărţit, prin moarte, de părinţii tăi, Domnul te-a luat;
Bucură-te, că ai rămas în grija Celui ce te-a dat;
Bucură-te, că pentru numele lui Hristos n-ai avut când striga numele părinţilor tăi;
Bucură-te, că pentru Hristos n-ai avut vreme de a-i cunoaşte pe ei;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 3-lea

Auzind împăratul de moartea părinţilor tăi, a poruncit păzitorilor închisorii să te aducă la el şi, văzându-te prunc frumos, te-a dat spre creştere unui sfetnic împărătesc, cu gândul să te facă slujitor zeului cel mincinos la care se închina el; însă tu ajungând la vârsta de doisprezece ani şi aflând că părinţii tăi au murit în închi-

soare, pentru că erau creştini, ai voit să ştii ce este creştinătatea şi ai aflat taina aceasta tot de la un creştin. Aşa ai urât păgânătatea şi ai iubit creştinătatea cântând Dumnezeului cel Adevărat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Aflând cât de mare şi mai presus de toate este credinţa creştină, ai început a te gândi cum să ieşi dintre păgâni, şi aflând prilej bun, ai fugit la mormântul părinţilor tăi, rugându-te lor cu lacrimi să te scoată cu rugăciunile lor, cele către Dumnezeu, din adunarea necredincioşilor, învrednicindu-te luminării cu Sfântul Botez. Fericim buna înţelegere şi râvna ta cea din tânără vârstă şi lăudăm pe Dumnezeu, cel ce ţi le-a dăruit, iar ţie îţi grăim unele ca acestea:
Bucură-te, înţelepţitule de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai cunoscut pe Făcătorul tău;
Bucură-te, că ai crescut ca un trandafir între spini;
Bucură-te, că de închinarea la idoli ai fugit;
Bucură-te, că închinarea cea adevărată ai iubit;
Bucură-te, că la părinţii tăi mucenici cu rugăciune ai alergat;
Bucură-te, că ei de închinăciunea idolească te-au scăpat;
Bucură-te, că te-ai făcut vas curat, plin de darul Duhului;
Bucură-te, bun alergător pe urmele Domnului;
Bucură-te, cel ce ai ales calea cea mai bună;
Bucură-te, înţeleptule, iubitor de lumină;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 4-lea

Când ai ieşit din curtea împărătească, nu te-ai întors înapoi, căci din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-ai întâlnit cu un creştin argintar, care aflând dorinţa ta, te-a adus şi te-a dat arhiereului din Atena, ca să te înveţe credinţa creştină şi să te lumineze cu Sfântul Botez, pe care şi primindu-l, cu mare bucurie ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Când ai primit Sfântul Botez, Modest, un stâlp de foc din cer s-a văzut peste capul tău, umplându-te de darul facerii de minuni; căci îndată numai cu atingerea mâinii, ai vindecat pe fratele argintarului, de o boală foarte cumplită, asemenea şi pe un om îndrăcit. Pentru aceasta ne minunăm de vrednicia ta, primitorule de daruri mari de la Dumnezeu, şi grăim către tine aşa:
Bucură-te, luminatule cu Sfântul Botez;
Bucură-te, că Sfântul Duh te-a luminat cu a Sa umbrire;
Bucură-te, că ai primit darul Duhului Sfânt;
Bucură-te, că îndată ai început a vindeca boli şi neputinţe;
Bucură-te, frumosule la suflet şi luminat;
Bucură-te, vas curat şi prea luminat;

Bucură-te, că îndată ai început a da darul pe care de la Dumnezeu l-ai primit;
Bucură-te, că Dumnezeu S-a prea mărit prin tine;
Bucură-te, că ai vindecat pe cel chinuit de boală grea;
Bucură-te, că ai izgonit duhul cel rău din cel îndrăcit;
Bucură-te, cel plin de dar dumnezeiesc;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce pătimesc;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 5-lea

Pentru credincioşia ta, argintarul acela te-a făcut moştenitor averii sale, la fel cu fiii săi, prin testament; însă aceia s-au umplut de zavistie şi te-au vândut ca pe un rob, unui necredincios de la care, timp de şapte ani, multe necazuri ai pătimit. Însă tu, prin răbdare şi rugăciune neîncetată către Dumnezeu, l-ai adus la credinţă, scăpându-l de foametea cea sufletească, ca şi oarecând Iosif pe fraţii săi de foametea cea trupească, căci s-a botezat, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, prin neîncetată rugăciune, ai adus la mântuire sufletul necredinciosului, căci darul Duhului Sfânt era cu tine. Roagă-te, Sfinte Modest, şi pentru noi, cei ce suntem necăjiţi de ispitele şi de vrăjmăşia duhurilor răutăţii; fă rugăciune cu dinadinsul pentru uşurarea noastră din nevoi, ca să strigăm din adâncul inimii către tine:
Bucură-te, învăţător de tainele credinţei;
Bucură-te, luminarea celor din adâncul necunoştinţei;
Bucură-te, îndreptare celor rătăciţi;
Bucură-te, lauda celor prin tine mântuiţi;
Bucură-te, lăcaşul luminii celei dumnezeieşti;
Bucură-te, îndrumător în cele duhovniceşti;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor asupriţi;
Bucură-te, risipitor întristării de la cei ce te cheamă în ajutorul lor;
Bucură-te, şi a noastră nădejde de scăpare;
Bucură-te, cel ce eşti în durerile noastre alinare;
Bucură-te, împlinitorul dorinţelor celor bune ale fiecărui om care la tine aleargă;
Bucură-te, scăpare din nevoi a celor ce cu credinţă se roagă;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 6-lea

După trecerea din viaţa aceasta a stăpânului tău, devenit, prin truda şi darul lui Dumnezeu, fiu duhovnicesc, ai mers la Ierusalim ca să te închini Sfintelor Locuri şi apoi te-ai retras în Muntele Sinai, unde ai făcut multe minuni, mai ales tămăduind animalele; că ai primit de la Dumnezeu mai mult acest dar, pentru că în tinereţe păstor de animale fiind, către ele milostiv te-ai arătat, înţelegând dure-

rile lor. Deci, petrecând în preajma necuvântătoarelor făpturi ale Ziditorului a toate, te minunai de lucrurile Lui, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Urmând Domnului în bunătate, ai dorit a veni în ajutor oamenilor; de aceea ai cerut de la Dumnezeu darul vindecării de boli la animalele de care ei se folosesc în viaţa cea de toate zilele, mai ales a acelora care cu credinţă te cheamă în ajutor. Deci ajută-ne şi nouă, Sfinte Modest, dând sănătate vitelor noastre, căci nu vom tăcea vestind tuturor minunile tale şi către tine vom grăi aşa:
Bucură-te, al lui Dumnezeu plăcut;
Bucură-te, al lui Hristos iubitule;
Bucură-te, că poţi ajuta celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, mângâiere celor ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, cel ce încetezi bolile cu rugăciunile tale;
Bucură-te, cel ce potoleşti febra cea de trupuri stricătoare;
Bucură-te, că prin tine dobândim ajutor pentru dorinţele cerute;
Bucură-te, că ne poţi cere nouă de la Dumnezeu şi bunătăţile cele nevăzute;
Bucură-te, cel plin de milostivire şi de bunătate;
Bucură-te, că pentru tine ne dă Dumnezeu nouă şi vitelor noastre sănătate;
Bucură-te, cel dăruit de Dumnezeu cu dar de a izgoni mâhnirea din popor;
Bucură-te, mare rugător pentru noi către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 7-lea

Nu ai stat mult în liniştea muntelui, sfinte, căci trecând din viaţa aceasta în cea veşnică patriarhul Ierusalimului, Platon, ai fost ales tu, cu minune, în scaunul văduvit; pentru că înaintea ta s-au deschis uşile bisericii când te-ai rugat, iar credincioşii au dat slavă lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Povăţuit fiind de dumnezeiescul dar, ai mers în biserică în timpul când cetăţenii Ierusalimului îşi căutau păstor duhovnicesc. Şi când au văzut că tu, sfinte, ai deschis uşile bisericii cu rugăciunea, îndată te-au ales păstor al lor, ca pe un vrednic de slujire arhierească, şi bucurându-se de buna aflare, cu un glas lăudau pe Dumnezeu, iar către tine, sfinte, grăiau unele ca acestea:
Bucură-te, cel dăruit nouă de Dumnezeu;
Bucură-te, bunul nostru păstor şi arhiereu;
Bucură-te, cel trimis de sus să ne păstoreşti;
Bucură-te, bucuria fiilor tăi duhovniceşti;
Bucură-te, lauda şi cinstea ierarhilor;
Bucură-te, luminarea creştinilor;
Bucură-te, sfeşnic în Biserică luminos;
Bucură-te, aducerea celor rătăciţi la Hristos;

Bucură-te, tâlcuire dreaptă a Scripturilor sfinte;
Bucură-te, bună păzire a dogmelor celor drepte;
Bucură-te, luminat ierarh al Sionului;
Bucură-te, mare plăcut al Domnului;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 8-lea

Locuitorii Ierusalimului cei bine credincioşi, văzând minunile ce le făceai şi ajutorul cel grabnic ce dobândeau prin mijlocirea ta, se minunau şi lăudau pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Între cetăţenii Ierusalimului erau şi necredincioşi care cereau dovezi, voind a şti cu a cui putere faci minuni, şi unii îndrăzneau a zice că nu cu puterea lui Dumnezeu le faci; iar tu, sfinte, le-ai împlinit dorinţa, căci în faţa lor şi a mult popor, chemând numele Domnului, ai omorât un balaur mare. Atunci ei au crezut că eşti mare plăcut al lui Dumnezeu şi cu puterile Lui faci minunile şi, împreună cu cei credincioşi, te lăudau zicând:
Bucură-te, întărirea în credinţă a celor rătăciţi;
Bucură-te, bucuria şi lauda celor mântuiţi;
Bucură-te, stâlp al dreptei credinţe bine întărit şi neclintit;
Bucură-te, că prin mari minuni dreapta credinţă ai întărit;
Bucură-te, că ai fost arătat oamenilor de către Duhul Sfânt;
Bucură-te, că de Duhul Sfânt ai fost ales şi sfinţit;
Bucură-te, cel uns cu undelemnul bucuriei;
Bucură-te, cel primitor de darul tămăduirii;
Bucură-te, că prin credinţă tare şi fapte minunate te-ai făcut lumii arătat;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a dat dar de tămăduiri şi te-a înălţat;
Bucură-te, bucuria celor ce te au părinte;
Bucură-te, rugător fierbinte şi pentru noi către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 9-lea

Ajungând vestea minunilor tale, pe care le făceai, tămăduind animalele şi mai ales omorârea balaurului, până la împăratul, acela mai întâi s-a mirat, dar mai pe urmă socotind că prin farmece faci acestea, pentru că era necredincios, a trimis să te aducă înaintea lui la întrebare. Şi încă pe drum mergând, în faţa ostaşilor ai tămăduit boii unui preot, care pentru tine a prea mărit pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Împăratul cel necredincios, pentru că nu se pricepea, cu ce putere faci mereu întrebându-te, zicea că înşeli oamenii; însă credincioşii ştiind că le faci cu puterea lui Hristos, îţi ziceau în taină unele ca acestea:
Bucură-te, că ai început a-ţi aduce sufletul ca pe o mireasă lui Iisus;
Bucură-te, că prin aceasta ne întăreşti şi pe noi, în credinţa cea în Hristos;
Bucură-te, cel plin de dragoste dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce mergi să înmulţeşti cetele mucenicilor;
Bucură-te, cel ce bucuri în calea ta cetele îngerilor;
Bucură-te, cel ce ne întăreşti pe noi, credincioşii care lăudăm nevoinţele tale;
Bucură-te, mustrarea necredincioşilor care nu pricep faptele şi cugetele tale;
Bucură-te, că pe tiranul împărat îl ruşinezi cu vorba ta;
Bucură-te, că noi credincioşii ne bucurăm de îndrăzneala ta;
Bucură-te, că ai fost chemat să mărturiseşti adevărul înaintea oamenilor;
Bucură-te, că prin această mărturie eşti mare în Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 10-lea

Stând înaintea necredinciosului împărat şi răspunzându-i, l-ai mustrat pentru orbirea lui sufletească în care se afla; iar el, mâniindu-se, a poruncit ostaşilor să te lege de nişte asine sălbatice, care fugind, să te târască şi să te omoare; însă tu, sfinte, numai atingându-te de ele, te-ai dezlegat şi ai cântat cu mare glas lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

A doua oară legându-te slujitorii de asine, le sileau să meargă; şi întâlnind un om, a început a te ruga să-i dai înmulţirea vitelor sale. Deci milostivindu-te spre el, sfinte, ai oprit asinele şi ai binecuvântat turma lui să aibă rod îndoit, iar el, câştigându-şi cele cerute, s-a dus bucurându-se. Şi cei ce au văzut cele făcute de tine îţi grăiau:
Bucură-te, mângâierea noastră şi ajutorul nostru;
Bucură-te, vistieria facerii de bine;
Bucură-te, comoară plină de milostivire;
Bucură-te, că şi în chinuri fiind, de alţii te îngrijeşti;
Bucură-te, că poţi cu rugăciunea turmele lor să înmulţeşti;
Bucură-te, că acum toţi te ştiu ca grabnic ajutător;
Bucură-te, al celor ce se ostenesc întăritor;
Bucură-te, mângâietorul săracilor;
Bucură-te, bun chivernisitor al văduvelor;
Bucură-te, dăruitor de bucurii orfanilor;
Bucură-te, înzestrătorul fecioarelor;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 11-lea

Văzând împăratul chinuitor că nimic n-a sporit asupra ta cu asinele, pentru că ele fiind dezlegate de tine cu puterea lui Dumnezeu s-au întors de unde au plecat, a poruncit să fii chinuit cu alte munci cumplite de către slujitori, care ţi-au bătut piroane şi te-au silit să mergi pe ţepuşe de fier puse pe pământ, te-au bătut cu pietre, apoi te-au pus într-un vas de aramă cu plumb fierbinte; însă tu, sfinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, din toate acestea ai ieşit nevătămat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Neputând tiranul să te biruiască nici cu chinurile acelea, a poruncit să ţi se taie capul; iar tu, sfinte, auzind de acea hotărâre, te-ai bucurat mult şi cu veselie mare ai mers la locul rânduit de tăiere, unde iarăşi te-ai rugat Domnului, ca să-ţi dăruiască darul cel dat mai înainte, al tămăduirii animalelor tuturor acelora care vor cinsti mucenicia ta cea pentru Hristos; iar noi, după puterea priceperii noastre, ne străduim a-ţi aduce laude ca acestea:

Bucură-te, sfinţite Modest, mare făcător de minuni;
Bucură-te, că totdeauna sunt primite de Domnul sfintele tale rugăciuni;
Bucură-te, cel ce ai fost chemat, de la turmele animalelor, la păstorirea oilor celor cuvântătoare din Ierusalim;
Bucură-te, că eşti părinte al nostru, care cu credinţă cinstim pomenirea ta;
Bucură-te, că atât de mult ai iubit oamenii, că ai cerut de la Dumnezeu dar ca să-i poţi ajuta în nevoi;
Bucură-te, că având dragoste de fraţi, ai iubit pe Hristos, care S-a jertfit pentru noi;
Bucură-te, că pentru Hristos, piroane ascuţite în picioarele tale ai suferit;
Bucură-te, că pentru Hristos, ţi s-a turnat pe trup smoală şi plumb topit;
Bucură-te, că şi alte chinuri pentru Dânsul ai răbdat;
Bucură-te, că darul lui Hristos, din toate acelea te-a scos nevătămat;
Bucură-te, că, pentru Hristos, la urmă de toate capul ţi s-a tăiat;
Bucură-te, că aşa cu cunună mucenicească te-ai încununat;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 12-lea

Am auzit, sfinte, în ce fel ţi-ai petrecut viaţa pe pământ, de minunile şi de ajutorul cel dat credincioşilor; ba unii din noi am şi primit ajutorul tău de multe ori, când te-am chemat. De aceea, acum, cu credinţă şi cu smerenie te rugăm să fim izbăviţi de orice necaz, primejdie sau boală ce ar veni asupra animalelor noastre, pentru păcatele noastre sau din răutatea diavolului, că fiind păziţi de orice rău cu rugăciunile tale, să-L prea mărim pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Minunându-ne de minunile multe pe care le-ai făcut şi pe care şi acum le faci cu cei care te roagă cu credinţă, prea mărim pe Dumnezeu, cel ce ţi-a dat asemenea dar, sfinţite Modest; ajută-ne nouă acum, ca să-ţi strigăm ţie:

Bucură-te, părintele nostru, al celor ce cu credinţă alergăm la tine;
Bucură-te, cel ce ne umpli pe noi de facerile tale de bine;
Bucură-te, cel ce ai luat dar şi în dar ne dai nouă, cu milostivire;
Bucură-te, că tu ai câştigat multă îndrăzneală către Dumnezeu;
Bucură-te, că Dumnezeu îţi ascultă rugăciunea ce o faci pentru noi;
Bucură-te, că, pentru solirea ta, îndată ne scoate din nevoi;
Bucură-te, că toţi alergăm la folosinţa ta ca la un liman de linişte;
Bucură-te, că tu ne poţi scăpa animalele noastre de boli şi de a vrăjmaşului ispite;
Bucură-te, că, numai cât te numim, şi dobândim izbăvire de tot răul;
Bucură-te, că numele tău este înfricoşător duhurilor celor rele;
Bucură-te, grabnic izbăvitor din primejdii celor ce cu credinţă ţi se roagă;
Bucură-te, cel ce întâmpini cu alinare pe cei ce aleargă la folosinţa ta;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea sfinţite Modest, primeşte acum de la noi smeritele noastre rugăciuni şi laude, pe care ţi le aducem astăzi în cinstea sfârşitului mucenicesc, pe care l-ai primit pentru mărturisirea credinţei în Hristos, şi cere pentru noi de la Dumnezeu iertare de greşeli şi izbăvirea de toată primejdia, de boli şi de tot răul ce vine asupra noastră, pentru păcatele noastre, ca fiind izbăviţi cu rugăciunile tale, să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Din părinţi bine credincioşi fiind născut, dăruit lor de Dumnezeu la bătrâneţe prin rugăciune, ca pe Samuil cel de demult Anei, lucru minunat care ne îndeamnă pe noi credincioşii a lăuda pe Dumnezeul minunilor, iar către tine, Sfinte Modest, a zice unele ca acestea:
Bucură-te, rod câştigat prin rugăciune;
Bucură-te, odraslă luminoasă a familiei creştine;
Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu;
Bucură-te, naştere de bucurie tatălui tău;
Bucură-te, veselia maicii tale, Teodula;
Bucură-te, cel ales de Dumnezeu a fi păstor oilor Sale;
Bucură-te, fiu de părinţi care cu mucenicii s-au numărat;
Bucură-te, odrăslire creştină în cetatea Sevastiei;
Bucură-te, a bunilor tăi părinţi bucurie;
Bucură-te, cel sfinţit mai înainte de naştere;
Bucură-te, că te-ai făcut lăcaş Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!

Condacul 1

Pe ierarhul şi mucenicul lui Hristos, pe marele Modest, veniţi, credincioşi, la prea cinstita lui pomenire, să-l lăudăm cu dumnezeieşti cântări, că, fiind plin de dragoste de Dumnezeu şi de toată făptura Lui, s-a făcut plin de darul tămăduirii a toată boala animalelor celor necuvântătoare. Prin aceasta fiind nouă, oamenilor, mare ajutor în necazuri şi nevoile noastre, al celor ce-l rugăm cu credinţă şi cu smerită mulţumire îi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!***

Şi aceste rugăciuni:

Rugăciunea Sfântului ierarh Modest, arhiepiscopul Ierusalimului, cel grabnic ajutător pentru animalele bolnave din gospodărie

Doamne Iisuse Hristoase, Ziditorul lumii, învredniceşte-ne pe noi Împărăţiei Tale, că numai pe Tine singur, Stăpâne, Te-a dorit sufletul meu şi pentru numele Tău n-am socotit moartea şi chinurile. Deci, Iubitorule de oameni, să nu mă judeci pe mine nevrednic bunătăţilor tale, ci auzi-mă pe mine robul Tău şi primeşte această rugăciune a mea, şi care va chema numele meu şi va săvârşi pomenirea mea, a smeritului, fii lui ajutor, Doamne, şi nu-l părăsi pe el, ci umple-l pe el de tot binele şi dăruieşte-i milele Tale cele bogate. Şi cine va citi mucenicia nevoinţelor mele, blagosloveşte-l pe el, Doamne, şi toată averea lui, şi depărtează şi goneşte pentru numele robului Tău, Modest, de la toate animalele lui, toată vătămarea şi boala. Aşa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcaşul Tău spre rugăciunea mea şi binecuvântează şi înmulţeşte animalele lui şi goneşte pentru numele robului Tău, Modest, de la toate animalele lui, toată vătămarea şi boala. Aşa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcaşul Tău, spre rugăciunea mea şi binecuvântează şi înmulţeşte animalele lui, precum ai binecuvântat şi ai înmulţit turmele lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacob şi ale tuturor celor ce au slujit Ţie, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a Sfântului ierarh Modest, arhiepiscopul Ierusalimului

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu cel milostiv şi preabun. Cel ce ai făcut întru înţelepciune toată făptura cea înţeleasă şi simţită. Cel ce verşi îndurările tale peste toate cele făcute de Tine. Cel ce cu pronia Ta cea prea bună, toate mai înainte le rânduieşti şi porţi grijă tuturor făpturilor Tale, celor materialnice şi nematerialnice, cuvântătoare şi necuvântătoare, însufleţite şi neînsufleţite, de la cele mai întâi până la cele mai de pe urmă. Căci nimic nu este neprevăzut, nici fără purtarea de grija cea de la Tine, Făcătorul şi Purtătorul de grijă a toate. Că tu eşti Cel ce deschizi mâna Ta şi umpli pe tot cel viu de bunăvoinţa. Tu eşti Cel ce răsari iarba animalelor şi păşune dându-le, spre slujba oamenilor. Tu eşti Cel ce de demult ai păzit turmele animalelor lui Israel, mai presus de rana cea

purtătoare de moarte a animalelor întâi-născute ale egiptenilor. Tu eşti care, prin iconomia întrupării Tale, ai surpat pe cel ce avea stăpânirea morţii, adică pe diavol, şi prin moartea Ta ai omorât moartea. Tu eşti care, şi prin mine nevrednicul robul Tău, ai omorât pe şarpele, cel ce cu veninul său a stricat izvorul apei. Iar pe animalele cele ce băuseră dintr-însul şi muriseră le-ai înviat cu puterea Ta cea făcătoare de viaţă. Şi pe diavolul cel ce împreună a lucrat cu acesta l-ai silit a se face arătat, jurându-se că niciodată nu va îndrăzni a se înapoia, unde se va chema smeritul meu nume.

Ţie mă rog, Stăpâne prea bunule şi Făcătorule a toate, şi pe Tine Te chem, cel ce eşti pricina a toată viaţa, ascultă această rugăciune a mea şi goneşte toată boala cea purtătoare de moarte şi vătămătoare, de la boii, caii, asinii, mularii, oile, caprele, albinele şi toate celelalte animalele ce sunt spre trebuinţă vieţii robilor Tăi (numele) a celor ce Te cheamă pe Tine, Dătătorul tuturor bunătăţilor, în numele meu. Şi dă, Doamne, tuturor celor ce săvârşesc pomenirea mea şi cu credinţă aleargă la moaştele mele pace statornică, înmulţire animalelor, îmbelşugare de grâu, vin şi untdelemn. Şi peste toate, lăsarea păcatelor, sănătatea trupurilor şi sufletelor veşnică mântuire.

Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, cu obişnuita Ta milostivire plecându-te, îndură-Te asupra animalelor acestora ce pătimesc, secerându-se de secera morţii. Şi care neavând cuvânt, numai prin mugete şi prin tânguitoare glasuri fără de graiuri, cu jale îşi arată pătimirea şi durerea lor, încât şi pe cei cuvântători îi pleacă spre împreună pătimirea cu ele. Dacă „dreptul se îndură spre animalele sale”, după cum este scris, cum nu Te vei îndura Tu asupra lor, Cel ce eşti Făcătorul şi purtătorul lor de grijă. Căci Tu, Preamilostive, care şi de animalele cele din corabie ţi-ai adus aminte, bizuindu-ne pe bunătatea şi îndurarea Ta, milostiveşte-Te ca prin bună petrecerea şi înmulţirea boilor şi a celorlalte animale, care au patru picioare, să se lucreze pământul, iar roadele să crească. Şi robii Tăi, cei ce cheamă numele Tău, cu îmbelşugare să strângă roadele ţarinilor lor, ca din aceasta, toată bună îndestulare având, să prisosească spre tot lucrul bun. Şi să Te slăvească pe Tine, dătătorul a tot binele, cinstindu-mă şi pe mine, robul Tău, şi fierbintele rugător al Împărăţiei Tale celei atotţiitoare.

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinarea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi se face otpustul.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului

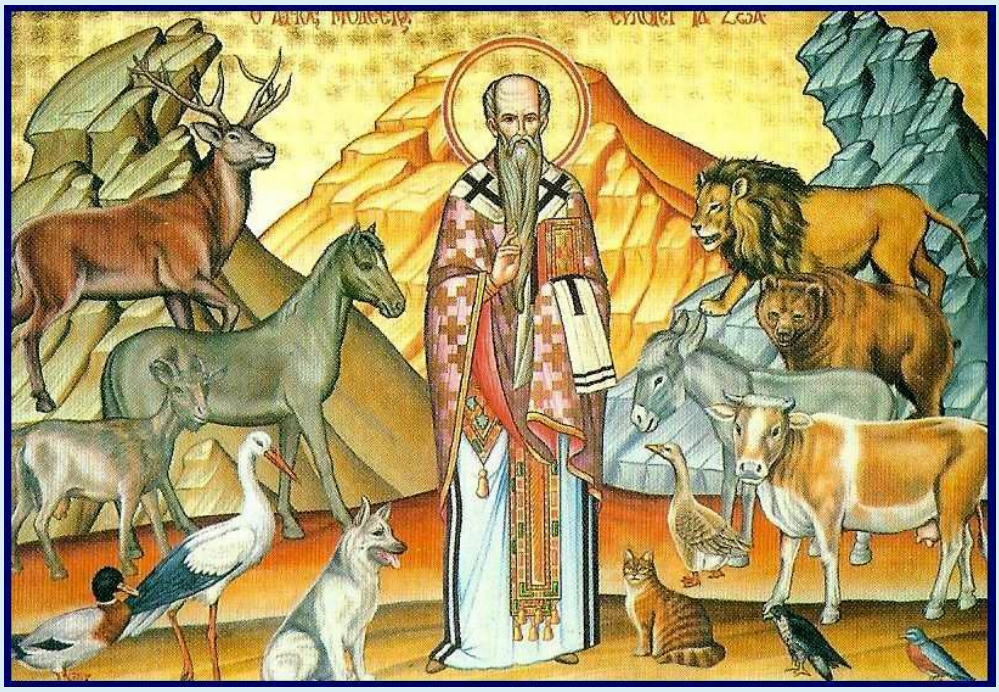

Sfântul Modest, patriarhul Ierusalimului, s-a născut din părinţi ortodocşi, în oraşul Sebastia. Tatăl său se numea Eusebiu, iar mama lui Teodula, care era stearpă. La rugăciunea celor doi soţi, Dumnezeu le-a dat un fiu, pe acest mare părinte, după patruzeci de ani de împreună vieţuire.

După naşterea acestui mare părinte, tatăl său a fost pârât lui Maximian că este creştin. Acesta l-a legat şi l-a închis în temniţă.

Când a auzit Teodula, s-a dus şi ea la închisoare cu copilul, care avea numai cinci luni. Acolo, rugându-se împreună Domnului, şi-au dat în pace, în mâinile îngerilor, duhurile lor şi au fost mucenici de bună voie.

Paznicii închisorii i-au găsit morţi, iar pe copil viu între ei. L-au luat şi l-au dus lui Maximian. Văzând Maximian că e frumos şi plăcut, l-a dat unui senator să-l crească bine, ca să ajungă vrednic să slujească lui Zeus.

Pe când era crescut de acela, fericitul Modest a aflat cine i-au fost părinţii şi că au murit pentru Hristos. La vârsta de treisprezece ani a dat peste un dascăl creştin. Acesta l-a învăţat dreapta credinţă şi s-a lipit fericitul cu tot sufletul de ea. Avea însă o durere, că trăieşte cu păgânii.

Odată, împăratul Maximian a poruncit ca toată lumea să aducă jertfă idolilor. Atunci fericitul s-a dus la mormântul părinţilor lui şi s-a rugat lor din toată inima să-l scape din mâna păgânilor, ca să fie învrednicit şi de dumnezeiescul Botez.

Şi l-a găsit un argintar din Atena care l-a luat şi l-a dus cu el. Pe cale a făcut sfântul felurite minuni. Ajunşi la Atena, l-a dus la arhiereu ca să-l înveţe tainele credinţei şi să-l boteze. Pe când se săvârşea Botezul, argintarul a văzut că s-a pogorât un stâlp de foc din cer şi s-a sprijinit pe capul celui ce se boteza. După botez a vindecat de o boală aducătoare de moarte pe fratele argintarului, numai cu rugăciunile şi cu atingerea mâinii. A vindecat şi pe un om îndrăcit.

Murind argintarul şi soţia lui, l-au înscris şi pe Sfântul Modest în testament ca moştenitor, împreună cu fiii lui. Sfântul, însă, a dăruit partea sa de moştenire fiilor argintarului, iar el s-a dus în locuri pustii de tot şi trăia acolo în linişte.

Fiii argintarului, văzându-l cinstit de toţi, de invidie n-au mai putut răbda. Iar când au plecat pentru neguţătorie, l-au înduplecat pe fericit să meargă cu ei. În Egipt l-au vândut rob unui necredincios, de la care a avut multe de suferit, vreme de şapte ani. Cu rugăciunea lui stăruitoare către Dumnezeu, l-a izbăvit pe stăpânul lui de rătăcirea păgânească şi l-a înduplecat să se boteze. Apoi, l-a vindecat şi de o boală grea.

După moartea stăpânului său s-a dus să se închine la Mormântul cel de viaţă purtător al Domnului. După aceea s-a dus la Munele Sinai şi acolo, slujind lui Dumnezeu, a săvârşit multe minuni.

La moartea arhiereului Ierusalimului, fericitul Modest, prin descoperire dumnezeiască, a fost hirotonit arhiereu al Ierusalimului în al cincizeci şi nouălea al vieţii lui, făcând şi acolo multe minuni.

Pe fiii argintarului care veniseră la Ierusalim pentru neguţătorie şi care îl vânduseră în Egipt şi nu ştiau că el este arhiereul cetăţii, nu numai că nu s-a răzbunat pentru cele făcute, dar i-a şi primit cu dragoste, i-a găzduit cu bunăvoinţă şi le-a făcut bine cu dărnicie.

Astfel, acest mare părinte, vieţuind cu cuvioşie ca arhiereu 38 de ani, iar de totul 97 de ani, s-a mutat la veşnicele locaşuri.

Sinaxar - Pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului.

Cel întru sfinţi părintele nostru Modest, patriarhul Ierusalimului, s-a născut din părinţi ortodocşi, în oraşul Sebastia. Tatăl său se numea Eusebiu, iar mama lui Teodula era stearpă. La rugăciunea celor doi soţi, Dumnezeu le-a dat un fiu, pe acest mare părinte, după 40 de ani de împreună vieţuire.

După naşterea acestui mare părinte, tatăl său a fost pârât lui Maximian că este creştin. A fost legat şi închis în temniţă. Când a auzit Teodula s-a dus şi ea la închisoare cu copilul. Acolo, rugându-se amândoi Domnului, şi-au dat în pace, în mâinile îngerilor, duhurile lor, şi au fost mucenici prin voinţă.

Paznicii închisorii i-au găsit morţi, iar pe copil viu între ei. L-au luat şi l-au dus lui Maximian. Copilul era de cinci luni. Văzând Maximian că e frumos şi plăcut, l-a dat unui senator să-l crească bine, ca să ajungă vrednic să slujească lui Zeus. Pe când era crescut de acela, fericitul Modest a aflat cine i-au fost părinţii şi că au murit pentru Hristos. La vârsta de 13 ani a dat peste un dascăl creştin. Acesta l-a învăţat dreapta credinţă şi s-a lipit fericitul cu tot sufletul de ea. Avea însă o durere, că trăieşte cu elinii.

Odată împăratul Maximian a poruncit ca toată lumea să aducă jertfă idolilor. Atunci fericitul s-a dus la mormântul părinţilor lui şi s-a rugat lor din toată inima să-l scape din mâna elinilor ca să fie învrednicit şi de dumnezeiescul Botez.

Şi l-a găsit un argintar din Atena care l-a luat cu el şi l-a dus la Atena. Pe cale a făcut sfântul felurite minuni. Ajunşi la Atena, l-a dus la arhiereu ca să-l înveţe

tainele credinţei şi să-l boteze. Pe când se săvârşea Botezul, argintarul a văzut că s-a pogorât un stâlp de foc din cer şi s-a sprijinit pe capul celui ce se boteza. După botez a vindecat de o boală aducătoare de moarte pe fratele argintarului, numai cu rugăciunile şi cu atingerea mâinii. A vindecat şi pe un om îndrăcit.

Mai târziu au murit argintarul şi soţia lui. Argintarul îl înscrisese şi pe el în testament ca moştenitor, împreună cu fiii lui. Sfântul însă a dăruit partea sa de moştenire fiilor argintarului, iar el s-a dus în locuri pustii de tot şi trăia acolo în schimnicie. Fiii argintarului, văzându-l cinstit de toţi, de invidie n-au mai putut răbda. Şi când au plecat pentru neguţătorie, l-au înduplecat pe fericit să meargă cu ei. În Egipt l-au vândut rob unui necredincios, de la care a avut multe de suferit, vreme de şapte ani. Cu rugăciunile stăruitoare către Dumnezeu, l-a izbăvit pe stăpânul lui de rătăcirea păgânească şi l-a înduplecat să se boteze. L-a vindecat şi de o boală grea.

După moartea stăpânului lui s-a dus să se închine Mormântului celui de viaţă purtător al Domnului. Apoi s-a dus la Muntele Sinai; şi acolo slujind lui Dumnezeu a săvârşit multe minuni.

La moartea arhiereului Ierusalimului, fericitul Modest, cu descoperire dumnezeiască, a fost hirotonit arhiereu al Ierusalimului în al cincizeci şi nouălea an al vieţii lui. A făcut multe minuni şi ca arhiereu.

Pe fiii argintarului care veniseră la Ierusalim pentru neguţătorie şi care îl vânduseră în Egipt şi nu ştiau ca el e arhiereul cetăţii, nu numai că nu s-a răzbunat pentru cele făcute, dar i-a şi primit cu dragoste; i-a găzduit cu bunăvoinţă şi le-a făcut bine cu dărnicie.

Şi astfel acest mare părinte vieţuind cu cuviosie, ca arhiereu 38 de ani, iar de totul ani 97, s-a mutat în veşnicele locaşuri.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Daniil Sihastrul; Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe; Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului

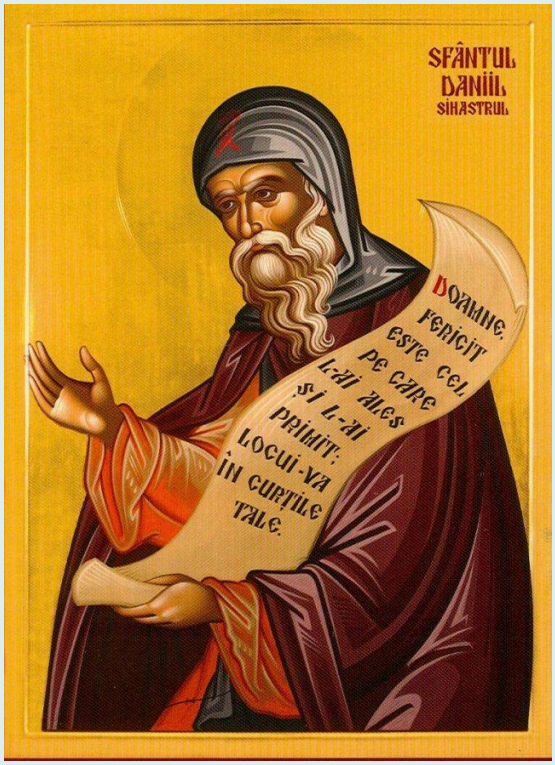

1. Sfântul cuvios Daniil Sihastrul s-a născut într-un sat nu departe de Rădăuţi, din părinţi binecredincioşi, primind la botez numele de Dimitrie.

Iubind cele duhovniceşti, a părăsit încă de la vârsta de 16 ani casa părintească şi a intrat în obştea mănăstirii din Rădăuţi închinată Sfântului Nicolae, nevoindu-se şi sporind în credinţă şi în fapte bune, în rugăciune şi în privegheri de toată noaptea. Se îndeletnicea zilnic cu citirea cărţilor Sfinţilor Părinţi şi a cărţilor de slujbă, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate lui de stareţul acestei obşti.

Ca răsplată a nevoinţelor sale a primit chipul îngeresc, cu numele de David, însă râvna pentru nevoinţele duhovniceşti mai aspre l-a îndrumat către mănăstirea Sfântului Leontie de la Rădăuţi, aproape de satul Laura de astăzi. Aici, lucra ziua împreună cu vieţuitorii mănăstirii, iar noaptea se ruga în chilia sa necontenit. Văzându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, stareţul mă-năstirii i-a dat schima cea mare, la sfatul părintelui său duhovnic, primind numele de Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea schimei celei mari, s-a retras, cu bine-cuvântarea stareţului său, lângă pârâul Viţău, în pădurile din jurul Putnei, unde

şi-a săpat într-o stâncă o chilie care se vede şi astăzi, nu departe de Mănăstirea Putna. Asprele sale nevoinţe îl vor face repede cunoscut, fiind căutat de mulţi credincioşi spre a-i cere sfat şi îndrumare duhovnicească dar şi pentru a mijloci la Dumnezeu pentru vindecarea bolilor sufleteşti şi trupeşti.

Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care-l cercetau adesea, pomenim pe Sfântul voievod Ştefan cel mare († 1504), care a primit de la cuviosul sfaturi duhovniceşti şi binecuvântare. Se spune că pentru întâia dată Ştefan a venit la chilia cuviosului în anul 1451, când tatăl său fusese ucis la Reuseni. Sfântul l-a îmbărbătat şi i-a prorocit că va ajunge domnitor, ceea ce s-a şi împlinit peste şase ani (1457). La sfatul cuviosului, marele Ştefan a ctitorit, în 1466, Mănăstirea Putna.

După sfinţirea acesteia, în 1470, cuviosul a mers să pustnicească la stânca Şoimului, lângă Voroneţ. Ştefan cel mare l-a cercetat şi acolo, în anul 1476, după înfrângerea de la Războieni. Sfântul sihastru l-a încurajat să strângă iarăşi oaste şi să apere ţara şi creştinătatea de păgânii năvălitori. Voievodul l-a ascultat şi a făgăduit că după fiecare biruinţă va ridica o biserică, ceea ce a şi împlinit. Astfel, alături de marele voievod, Sfântul Daniil ocrotea Moldova prin rugăciunile sale cele neîncetate şi bine primite de Dumnezeu.

În anul 1488 marele Ştefan a construit, în doar patru luni şi jumătate, Mănăstirea Voroneţ. cuviosul Daniil a venit atunci în obşte, fiind ales ca stareţ. Aici a povăţuit obştea monahală şi pe pustnicii din împrejurimi, fiind părinte duhovnicesc şi multor credincioşi care-l căutau pentru folos sufletesc. Dumnezeu i-a dăruit şi darul facerii de minuni, pe care cuviosul căuta din smerenie să-l ascundă în tot chipul.

Totuşi vindecările de boli şi izgonirea duhurilor necurate erau semne ale sfinţeniei sale, pentru care era mult cinstit. Cuviosul Daniil a trecut cu pace la Domnul Hristos, căruia I-a slujit din fragedă tinereţe, în anul 1496. Pe piatra de mormânt aşezată de Sfântul voievod Ştefan, stă scris: Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil.

În anul 1547, din porunca mitropolitului Moldovei Grigorie Roşca († 1570), ucenic al său, chipul i-a fost zugrăvit, cu aureolă de sfânt, deasupra uşii de la intrare, pe latura de miazăzi a bisericii. Pe pergamentul pe care cuviosul Daniil îl ţine în mână stă scris: „Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine şi vă voi învăţa frica Domnului” (Psalmul 33, 11).

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat la 21 iunie 1992, rânduindu-i zi de prăznuire la 18 decembrie

2. Sfinţii mucenici Sebastian şi Zoe - Sfântul mucenic Sebastian s-a născut în anul 255 în oraşul Narbona din Galia (Franţa de astăzi), dar a crescut în Mediolan (Milan - Italia) de unde era familia sa.

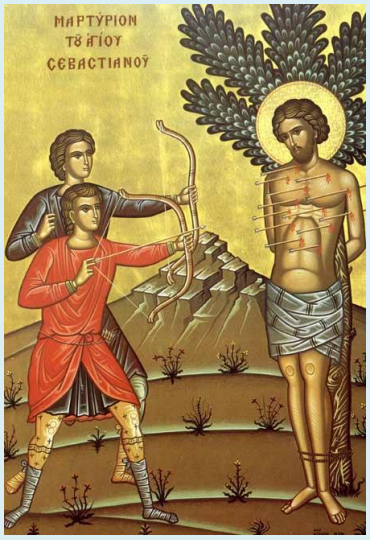

În anul 283 a trebuit ca fiu de nobil ce era, să intre în armata împăratului Carin (283-285). Dorinţa lui Sebastian era aceea de a ajuta pe creştini în suferinţele şi necazurile lor. Ocazia s-a ivit atunci când doi fraţi, Marcelin şi Marcu, mărturisiseră pe Hristos cu mult curaj şi îşi aşteptau moartea în linişte.

Părinţii lor, Tranquilin şi Marcia, ceruseră judecătorilor un răgaz de 30 de zile pentru a-i readuce la păgânism. În clipa aceasta de grea cumpănă a venit la ei Sebastian, comandantul cohortei I de pretorieni. Cei de faţă au rămas uimiţi auzindu-l pe Sebastian cum îi îmbărbăta pe cei doi fraţi să moară pentru credinţa lor în Dumnezeu: Ostaşi ai lui Hristos, iată că prin înălţarea sufletelor voastre v-aţi apropiat de biruinţă. Nu vă lipsiţi de El pentru o astfel de tânguire nefolositoare… Dacă părinţii şi fraţii voştri ar şti de viaţa cea veşnică, cea plină de bucurie, s-ar sârgui să meargă şi ei împreună cu voi. Toate acestea s-au întâmplat în casa lui Nicostrat, care se ocupa cu paza celor întemniţaţi.

Soţia lui Nicostrat, de şase ani era mută. Văzând aceasta pe Sebastian cum încuraja pe cei doi mucenici, a căzut în genunchi înaintea lui arătându-i că este mută. Sebastian i-a făcut semnul crucii peste gură şi în clipa aceea şi-a recăpătat glasul.

În urma acestei minuni, mucenicii Marcu şi Marcelin şi părinţii lor Marcia şi Tranquilin, Zoe şi soţul ei Nicostrat şi încă 16 din cei întemniţaţi au primit sfântul botez din mâinile preotului Policarp.

În momentul când persecuţia împotriva creştinilor s-a înteţit, Zoe a fost prinsă în timp ce se ruga la mormântul Sfântului apostol Petru şi după cinci zile de temniţă a suferit moarte martirică.

Marcelin şi Marcu au fost supus supliciilor şi în cele din urmă au primit moarte martirică.

Sfântul mucenic Sebastian a murit în hipodrom (locul de întrecere al călăreţilor) încredinţând sufletul său lui Dumnezeu în chip mucenicesc.

3. Sfântul ierarh Modest - A fost stareţ al Mănăstirii Sfântului Teodosie din Palestina.

În anul 614, patriarhul Zaharia al Ierusalimului i-a încredinţat cuviosului Modest grija eparhiei, pe durata exilului său. După moartea lui Zaharia, Modest a fost ales patriarh. A fost un păstrător al Ortodoxiei şi luptător împotriva ereziilor. A trecut cu pace la Domnul.

Proloagele din 18 decembrie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna decembrie în 18 zile: Pomenirea Sfântului mucenic Sebastian şi a celor îm-preună cu dânsul Zoe, Tranchilin, Nicostrat, Claudiu, Castor, Tiburtie, Castul, Marcelin, şi Marcu (288).

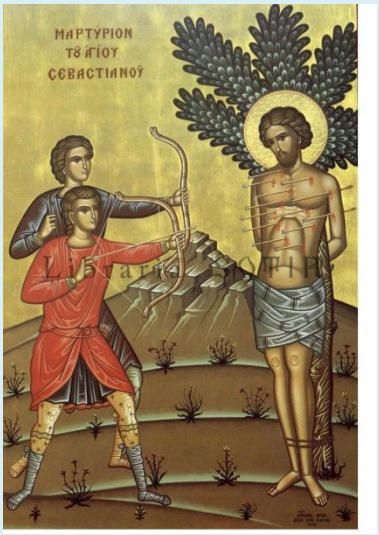

Aceştia au fost pe vremea împărăţiei lui Diocleţian şi Maximian (284-305). Dintre toţi, Sfântul Sebastian era unul din sfetnicii împărăţiei. S-a născut în Galia, dar a crescut la Milano, de unde se şi trăgea neamul său. A cunoscut din copilărie, pe Hristos şi, măcar că intrase în armata împărătească şi era comandant al ostaşilor din Roma, în ascuns a rămas ucenic înfocat al Domnului. Gândul lui era să ajute ucenicilor să mărturisească credinţa, la ceasul greu al chinurilor.

Aşa a făcut el mai întâi cu cei doi fraţi Marcelin şi Marcu. Că, răbdând ei multă vreme la închisoare, şi puşi fiind la tot felul de chinuri, se hotărâse să li se taie capetele. Dar părinţii lor, Tranchilin şi Marcia, păgâni fiind, aproape că i-au înduplecat pe ei, cu lacrimile lor, să se lepede de credinţa în Hristos. Acestea auzind, Sfântul Sebastian, prin cuvântul său şi prin puterea minunii ce s-a făcut prin el atunci, că a vindecat de muţenie pe Zoe, femeia lui Nicostrat, scriitorul împărătesc, fiind ea de şase ani mută, i-a întors pe toţi să stea cu bărbăţie în credinţă, în faţa chinurilor. Şi s-au plecat a crede în Hristos, Nicostrat şi femeia lui, Zoe.

Şi fericitul Sebastian îi învăţa că datori sunt să fie prieteni împăraţilor, dar în ascuns, fiecare din ei să fie creştini desăvârşiţi. Şi s-au botezat atunci, prin Sfinţii Policarp, preotul şi prin fericitul Sebastian, ca la şaizeci de ucenici, între care Tranchilin şi Marcia, părinţii Sfinţilor Marcelin şi Marcu, Claudiu eparhul şi copiii lui, Hromatie, eparhul Romei şi fiul său Tiburtie ş.a. Şi era atunci episcop în Roma fericitul Gaius.

Şi se adunau creştinii, pentru Sfintele Taine, în casa lui Castul, dregător împărătesc, fiind şi acesta creştin, în taină, împreună cu cei ai casei sale. Şi, fericitul Gaius, episcopul, a hirotonit diaconi pe fraţii Marcelin şi Marcu şi pe Tranchilin tatăl lor, l-a sfinţit preot, iar pe fericitul Sebastian, ca unul ce purta haine ostăşeşti, l-a făcut apărător al Bisericii. Şi, pornindu-se prigoană împotriva creştinilor, atunci au fost prinşi Nicostrat, Claudiu, Castor, Tiburtie, Castul şi Zoe şi în multe feluri chinuindu-i, şi-au dat sufletul. Deci, şi Tranchilin preotul a fost ucis cu pietre la mormântul Sfântului Pavel apostolul, iar feciorii săi, diaconii Marcelin şi Marcu, au murit spânzuraţi cu capul în jos şi străpunşi de lănci.

Iar fericitul Sebastian, fiind chemat de Diocleţian şi mărturisind credinţa în Hristos, din porunca împăratului a fost luat ca ţintă şi ostaşii au tras cu săgeţi în tot trupul lui; şi, fiind el încă viu, i-au zdrobit trupul cu toiege şi aşa, tăiat în bucăţi, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Şi se află sfintele lui moaşte în catacomba Sfântului Sebastian din Roma, până în ziua de astăzi.

Întru această zi, pomenirea celui între Sfinţi părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului (634).

Acesta s-a născut din părinţi creştini numiţi Eusebie şi Teodula, în cetatea Sevastiei. Deci, fiind maica sa stearpă, li s-a dat lor ca fiu, prin rugăciunea părinţilor lui, pe acest mare creştin, după patruzeci de ani, de la însoţirea lor. Deci, după ce s-a născut acesta, a fost pârât tatăl său la Maximian că este creştin. Şi, fiind legat, a fost dus la închisoare.

Despre aceasta, fiind înştiinţată Teodula, femeia sa, s-a dus şi ea la închisoare, împreună cu fiul ei. Iar acolo, în închisoare aflându-se, s-au rugat amândoi lui Dumnezeu şi aşa şi-au dat sufletele lor în mâinile Sfinţilor Îngeri şi aşa s-au făcut mucenici, după voinţă şi dorinţă.

Şi aflându-i păzitorii temniţei morţi, iar pe copil viu, între cei doi, luându-l pe el, l-au dus la Maximian. Copilul era de cinci luni atunci. Iar Maximian, văzându-l pe el curat şi frumuşel, l-a dat la unul din oamenii palatului, ca să-l crească cu osârdie, spre a se face vrednic de slujbă lui Zeus.

Deci, fiind crescut lângă omul acesta, fericitul Modest a aflat că părinţii lui au murit la închisoare pentru Hristos. Iar când a ajuns vârsta de treisprezece ani, atunci a aflat pe un creştin, de la care a învăţat credinţa şi, cu tot sufletul, s-a apropiat şi s-a lipit de ea. Se mâhnea, însă, că trăia împreună cu păgânii.

Şi, odată, când Maximian a poruncit ca tot poporul să aducă jertfă zeilor, sfântul s-a dus la mormântul părinţilor săi şi-i ruga pe ei să fie eliberat din mâinile păgânilor şi să se învrednicească de Sfântul Botez. Deci, aflându-l pe el un argintar, ce era din Atena, l-a luat şi l-a dus în acest oraş, unde l-a înfăţişat arhiereului. Şi, acolo, învăţând credinţa mai cu dinadinsul, s-a şi botezat.

Iar când se boteza sfântul, s-a întâmplat minune prea slăvită, că s-a văzut un stâlp de foc pogorându-se din cer şi care-şi avea reazemul pe capul celui ce se boteza. Acesta, după botez, numai cu rugăciunea şi cu atingerea mâinii, a vindecat pe fratele argintarului de o boală grea; asemenea, a vindecat şi un îndrăcit.

Apoi, argintarul şi femeia lui au murit şi, în testamentul lor, a fost trecut, împreună cu fiii lor, şi sfântul acesta, ca moştenitor al averii lor. El însă, dăruind partea sa de moştenire fiilor argintarului, s-a dus în locurile cele mai adânci al pustiului şi, acolo, petrecea viaţa sa pustniceşte.

Iar fiii argintarului, nerăbdând din invidie să vadă pe sfântul cinstit de către toţi, când s-au dus la târg pentru neguţătorie, au înduplecat şi pe fericitul Modest să meargă împreună cu ei. Şi, acolo ducându-se, l-au vândut pe sfântul, ca rob la un rău credincios, de la care a suferit multe necazuri, vreme de şapte ani. Însă, sfântul, prin fierbinte şi stăruitoare rugăciune, a izbăvit pe stăpânul său de înşe-

lăciunea relei credinţe şi l-a înduplecat pe el ca să creadă şi să se boteze. Încă, pătimind el de o grea boală, l-a făcut şi sănătos.

Iar, după ce a murit stăpânul său, s-a dus sfântul la Ierusalim, ca să se închine purtătorului de viaţă Mormânt şi, de acolo, a plecat la muntele Sinaiului, unde, retrăgându-se şi numai la Dumnezeu căutând, multe minuni a făcut.

Deci, murind atunci patriarhul Ierusalimului, din dumnezeiască iconomie, a fost hirotonit patriarh al Ierusalimului, Sfântul Modest, având el, atunci, cincizeci şi nouă de ani. Şi a făcut încă multe minuni, arhiereu fiind.

Aşa, unui om din Ierusalim îi piereau vitele, pentru că apa fântânii din care beau era otrăvită de un şarpe, prin lucrarea diavolului. Şi sfântul, mergând la acea fântână, şi vitele pierite le-a înviat şi pe şarpe l-a omorât, iar pe diavolul l-a făcut să se arate înaintea tuturor celor ce stăteau de faţă. Şi se jura diavolul, că nu se va mai apropia vreodată de locul acela, unde ar fi chemat numele Sfântului Modest.

Acest sfânt nu săvârşea niciodată răul. Că, iată, fiii argintarului, care l-au vândut pe el, s-au dus la Ierusalim, fără să ştie ei că cel de ei vândut se află acolo patriarh. Iar cel ce niciodată nu pomenea răul, Sfântul Modest, nu numai că nu i-a pedepsit pe ei, pentru răul ce-i făcuseră lui, ci, dimpotrivă, i-a primit cu dragoste, i-a găzduit cu osârdie şi le-a făcut bine cu dărnicie.

Deci, aşa vieţuind cu sfântă cuviinţă, fericitul a trăit nouăzeci şi şapte de ani, şi a fost patriarh treizeci şi opt, după care s-a mutat la veşnicele locaşuri.

Întru aceeaşi zi, cuvânt din Pandoc, despre buna grăire.

Cuvintele cele bune, din comoara cea bună a inimii ies. Iar dacă cineva nu-şi va curăţi inima sa de cuvintele cele rele, acela nu poate să grăiască bine de la sine. Că, măcar că i se pare lui a grăi ascultătorilor, cuvintele lui nu sunt primite, ci lepădate, fiindcă nu au darul Sfântului Duh. Deci, cel ce vrea ca să folosească cuiva prin cuvinte, să ceară mai întâi, de la Dumnezeu binecuvântare spre deschiderea gurii sale, precum şi Isaia grăieşte: "Domnul mi-a dat mie limba şi învăţătura ca, adică, să ştiu vremea când se cade a grăi cuvântul." Şi zice: "Ascultaţi-mă pe mine, ca să vieze întru bunătăţi sufletul vostru."

Iar la Pilde zice: "Faguri de miere sunt cuvintele cele bune, iar dulceaţa lor este vindecarea sufletului. Şi cel ce le-a cunoscut pe ele, cu lucrul este aflător de bunătăţi şi va iubi gurile celor ce grăiesc cuvinte bune. Că buzele cele dulci acopăr inima cea mâhnită." Şi iarăşi a zis: "Cuvântul cel aspru deşteaptă mânie, iar limba celor înţelepţi învaţă cele bune." Şi iarăşi: "Din gura drepţilor picură înţelepciune, iar gura celor smeriţi învaţă a mulţumi." Şi iarăşi: "Din roada buzelor, sufletul omului se va sătura de bunătăţi şi, după cuvântul gurii lui, i se va răsplăti. Pentru că buzele cele adevărate îndulcesc mărturia şi, cei ce vor să fie în pace, se vor veseli."

Iar David zice: "Răspuns-a inima mea cuvânt bun". Şi tot el: "Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă." Şi iarăşi: "Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta."

Încă scrie şi Pavel, zicând: "Cuvântul vostru totdeauna să fie cu dar, dres cu sare, ca să ştiţi cum se cade, fiecare din noi să răspundem". Şi către romani zice: "Am dorit să vă văd pe voi, ca să vă dau vouă oarecare dăruire duhovnicească, ca să vă întăriţi voi şi ca să vă mângâiaţi cu credinţa cea împreună cu noi". Şi iarăşi: "Rogu-vă, dar, pe fiecare din voi, mângâindu-vă, cu vrednicie să umblaţi înaintea lui Dumnezeu." Iar celui ce i se pare că a luat darul învăţăturii, să vorbească, dar cu smerită înţelepciune. Ca, zidindu-i pe alţii, pe sine să nu se osândească, adică, precum ca cel ce a ascuns talantul. Iar cel ce nu a luat un dar ca acesta de la Dumnezeu, să tacă, deci, şi să nu scoată cuvânt deşert din inima sa, ca să nu audă vreodată acest cuvânt: "Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: "Pentru ce propovăduieşti poruncile Mele şi porţi legea Mea în gura ta, că tu urăşti aşezământul Meu şi cuvintele Mele le nesocoteşti". "Că omul cel bun, a zis Domnul, din comoara cea bună a inimii sale (adică din Duhul Sfânt) scoate cele bune.

Întru Iisus Hristos Domnul nostru, a căruia este slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Întru aceeaşi zi, Sfântul Daniil Sihastrul.

Despre viaţa Sfântului Daniil Sihastrul găsiţi în Vieţile Sfinţilor pe luna decembrie.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Modest, patriarhul Ierusalimului

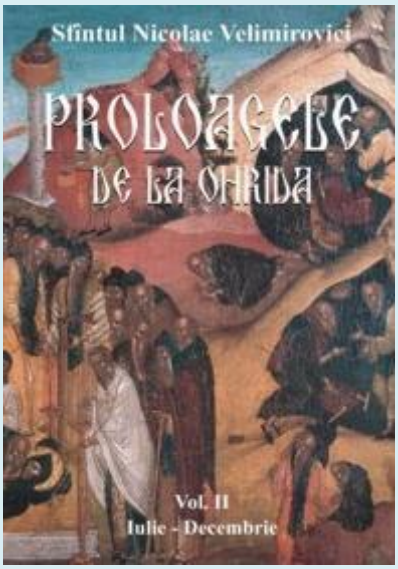

Sfântul Modest a fost prunc în vârstă de cinci luni când au murit părinţii lui, dar prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu el a fost crescut întru toată evlavia creştină.

Ajungând în vârstă, el a fost vândut ca sclav unui păgân din Egipt. Cu toate acestea, el a izbutit să îl convertească pe stăpânul lui la credinţa creştină, iar stăpânul lui 1-a eliberat.

Sfântul Modest atunci s-a retras la Muntele Sinai, unde s-a nevoit aspru până la vârsta de cincizeci şi nouă de ani. Ajungând la acea vârstă, el a fost înălţat patriarh al Ierusalimului, păstorind cu frică şi cu cutremur turma lui Hristos cea încredinţată lui.

El s-a săvârşit cu pace la anul 633, în vârstă fiind de nouăzeci şi şapte de ani.

Sărbătoarea Sfântului ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului la Patriarhie

Sâmbătă, 18/31 decembrie 2016, Patriarhia l-a prăznuit pe Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului, în mănăstirea sa istorică aflată pe colina Abu Tor, vizavi de Muntele Sion, la sud de orașul nou al Ierusalimului.

Sfântul Modest a fost patriarh în perioada în care a avut loc distrugerea Ierusalimului de către perși în anul 614 după Hristos; a fost succesorul patriarhului Zaharia și prin lucrare s-a făcut ca un înger care a adus mângâiere creștinilor din Țara Sfântă în plan moral, duhovnicesc și material, a întărit sufletele zdrobite și a refăcut, din ruine, Sfânta Biserică a Învierii și Sfânta Mănăstire, ambele distruse de perși.

În Sfânta Mănăstire mai sus menționată a slujit Sfânta Liturghie ÎPS mitropolit Ioachim de Elenupolis împreună cu ieromonahi și diaconi aghiotafiți.

La slujbă au participat credincioși din Biserica Ierusalimului. În timpul Sfintei Liturghii a sosit prea fericitul patriarh ca să se închine și a participat la recepția oferită de starețul Sfintei Mănăstiri, monahul Antioh.

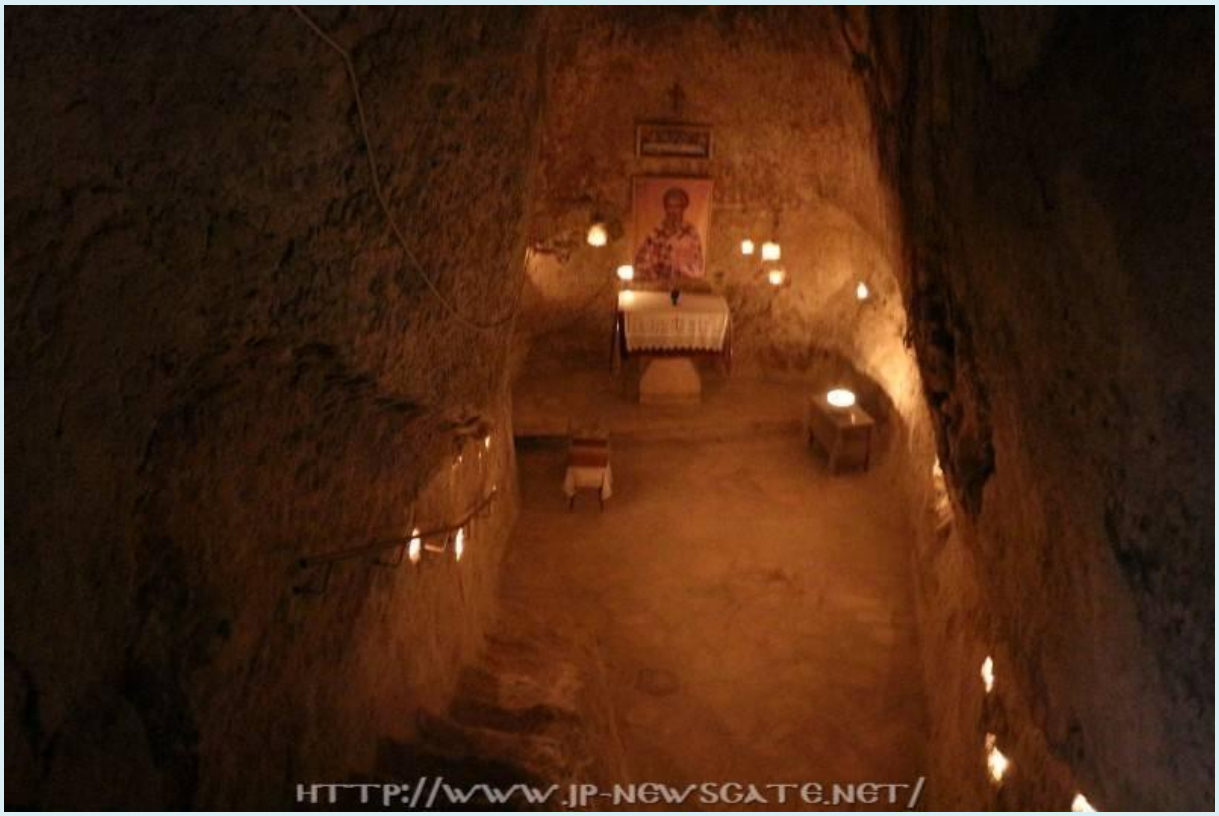

Sursa: **https://ro.jerusalem-patriarchate.info/2016/12/31/29831**

Radu Alexandru - Sfinţii şi animalele

Ştiinţa modernă defineşte relaţia dintre om şi animale ca fiind una extrem de complexă. Din această perspectivă, animalele sunt considerate fiinţe cu care putem avea relaţii sociale. Manifestăm simpatie şi afecţiune faţă de acestea însă, în acelaşi timp, le exploatăm pentru beneficiul nostru, pentru companie, sport sau hrană. Acestea sunt deopotrivă "persoane" şi "lucruri", prieteni şi hrană. Comunicăm cu animalele, dar, de asemenea, le ucidem şi ne hrănim cu ele.

Mai mult, există un conflict între simpatia noastră faţă de unele animale şi teamă de altele. Un alt paradox privitor la această relaţie este creat chiar de formele denaturate ale ei, pe de-o parte, de dragostea excesivă faţă de animale, idolatrizarea acestora, iar pe de alta, de lipsa totală a ei, concretizată în adevărate dezastre ecologice.

Pentru un creştin relaţia dintre om şi animale, devine cu atât mai complexă şi mai bogată, atunci când este înţeleasă şi trăită din perspectiva adevărului revelat cuprins în Sfânta Scriptură şi Sfânta Tradiţie şi, mai ales, din perspectiva modului în care au trăit-o şi o trăiesc sfinţii. În relaţia dintre sfânt şi animale toate aceste contradicţii şi conflicte dispar deoarece în el se manifestă dragostea curată şi înflăcărată nu numai pentru Dumnezeu şi semeni, ci pentru întreaga făptură, purtătoare a unei raţionalităţi dumnezeieşti.

Despre delicateţea sfântului, părintele Dumitru Stăniloae spune că "se răsfrânge chiar şi asupra animalelor şi a lucrurilor, pentru că în tot şi în toate el vede un dar al iubirii lui Dumnezeu şi pentru că nu vrea să rănească această iubire tratând aceste daruri cu nepăsare şi indiferentă. El respectă pe fiecare

om şi fiecare lucru şi dacă un om sau chiar un animal suferă, el le arată o compasiune profundă."

Omul, împărat al creaţiei

Istoria acestei relaţii dintre om şi animale începe chiar cu actul creării lumii. Citim în acest sens în Facere că în ziua a şasea a creaţiei "a făcut Dumnezeu fiarele sălbatice după felul lor, şi animalele domestice după felul lor, şi toate târâtoarele pământului după felul lor. Şi a văzut Dumnezeu că este bine. ” (Fac. 1:25)

După ce a fost creat omului i-a fost oferită demintatea de a stăpâni peste animale: "şi stăpâniţi peste peştii mării, peste păsările cerului, peste toate animalele, peste toate vietăţile ce se mişcă pe pământ şi peste tot pământul!" ” (Fac. 1:28)

Stăpânirea peste lumea animală se arată în faptul că Dumnezeu a adus toate animalele înaintea lui Adam pentru a le pune nume: "Şi Domnul Dumnezeu, care făcuse din pământ toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului, le-a adus la Adam, ca să vadă cum le va numi; aşa ca toate fiinţele vii să se numească precum le va numi Adam.” (Fac 2;19)

Sfinţii şi animalele

Ca Împărat al întregii creaţii omul, creat după "chipul şi asemănarea lui Dumnezeu”, trebuia să se manifeste responsabil. În această stare paradisiacă animalele nu doar ascultau de om, dar trăiau în armonie şi între ele.

Căderea protopărinţilor a adus o schimbare radicală atât în ceea ce priveşte relaţia omului cu Dumnezeu, cât şi în cea dintre om şi restul creaţiei. Omului căzut în păcat animalele îi devin ostile. Astfel a ajuns ca el să se teamă de anumite animale, iar altele să se teamă de el.

Animalele se solidarizează cu omul în suferinţă

După căderea în păcat, întreaga creaţie aşteaptă, asemenea omului, eliberarea din cursă păcatului: "Căci ştim că toată făptura împreună suspină şi împreună are dureri până acum. (Rom 8,22).”

Putem vorbi, aşadar, şi de o solidarizare a lumii animale cu omul, în suferinţa pricinuită de preschimbarea lumii prin păcat. Lumea animală devine într-un mod mai accentuat atât subiect, cât şi "mijloc” al purtării de grijă dumnezeieşti faţă

de om. Dumnezeu ia aminte la "suspinul" lumii animale după cum vedem că, alături de Noe şi familia sa, El hotărăşte să salveze şi regnul animal.

În acelaşi sens, în Psalmul 103 este amintită purtarea de grijă a lui Dumnezeu cu privire la animale: "Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli.(Ps 103,12)

Sfinţii şi animalele

Tot din perspectiva acestei relaţii de solidaritate, întâlnim în Vechiul Testament ecouri, ale stării paradisiace de dinainte de căderea în păcat.

Este binecunoscut episodul în care Sfântul proroc Ilie este hrănit de un corb. Acest episod este reprezentat, de altfel, şi în iconografie. Prin pronia dumnezeiască, vedem cum o pasăre care prin natura sa nu poartă de grijă nici de propriii pui, aduce hrană proroculuí.

Tot aşa ne explicăm cum, aflat în captivitatea babilonică, prorocul Daniel, a rămas nevătămat în groapa cu lei, unde a stat vreme de şase zile.

Sfinţii şi animalele

Domnul nostru a venit în lume primind căldura şi afecţiunea animalelor: "Şi a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut şi L-a înfăşat şi L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei. (Lc. 2, 7)."

Mai târziu când Hristos era gata să predice lumii, după postul de 40 de zile, îl vedem trăind în mijlocul fiarelor din deşert: "Şi a fost în pustie patruzeci de zile, fiind ispitit de satana. Şi era împreună cu fiarele şi îngerii Îi slujeau. (Mc 1,13)

În minunea vindecării demonizaţilor din ţinutul Gherghesenilor, Hristos a poruncit demonilor să intre în turma de porci, animale necurate potrivit Legii Vechi, care s-au aruncat în lac. Aceasta este o dovada că şi animalele pot fi posedate de diavol.

Animalele şi mucenicii

Iisus a făgăduit ucenicilor Săi că îi va feri de pericole, că le va da autoritatea Sa pentru a putea să "calce peste şerpi şi peste scorpii": "Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va vătăma. (Luca 10,19)

După ce Sfântul apostol Pavel a ajuns în Malta, a fost muşcat de o viperă. Au crezut că va muri însă, văzând că nu s-a întâmplat nimic "şi-au schimbat gândul şi ziceau că el este un zeu.” Fapte (28-6)

Vieţile Sfinţilor Mucenici ne oferă numeroase mărturii despre creştini care au fost aruncaţi în mijlocul fiarelor sălbatice, şi care nu numai că nu erau răniţi, dar animalele se plecau cu capul la pământ înaintea lor.

Este cunoscută întâmplarea din viaţa Sfinţilor Trofim şi Dorimedont care au fost daţi ca hrană unui urs sălbatic. Deoarece au rămas nevătămaţi, au fost aruncaţi apoi la leoparzi, apoi la lei. Pentru că nici leii nu i-au vătămat, prigonitorul a încercat singur să-i omoare, însă leii i-au apărat pe sfinţi.

Este drept, au existat şi mucenici care au fost ucişi de animale, precum Sfântul Ignatie Teoforul, însă aceasta s-a petrecut tot prin pronia lui Dumnezeu.

Animalele slujesc sfinţilor

Pe lângă cazurile în care mucenicii au fost feriţi de acestea, vieţile sfinţilor arată mărturii în care acestea au slujit sfinţilor în diferite moduri.

Cu şi mai multă insistenţă, în Limonariu se vorbeşte, ca despre un lucru firesc, de buna vecinătate a pustnicilor cu animalele, domestice şi mai ales sălbatice.

Sunt numeroase referirile la convieţuirea cu leii. "Plin de dumnezeiescul har", un bătrân anonim, care trăia pe malurile Iordanului, ajunsese la atâta virtute, încât "primea leii să vină în peştera lui şi le dădea să mănânce din sân".

Un alt bătrân dormea adesea pe malurile Iordanului, în culcuşurile leilor; într-o zi, a venit în biserica cu doi pui de leu, spunându-le fraţilor că păcatul ne face robi ai fricii faţă de lei şi că numai ascultarea de Iisus Hristos va duce la supunerea fiarelor faţă de om.

În aceeaşi linie, avva Iulian Stâlpnicul şi-a trimis odată ucenicul să poruncească, în numele lui Hristos, unui leu care făcea mare prăpăd în ţinut, să plece; leul a ascultat (cap. 58; asemănător, cap. 125).

În altă ordine, poate din recunoştinţă, un cerb a arătat unor fraţi peştera în care murise un pustnic, pe care l-au găsit neputrezit (cap. 84).

Unii părinţi se purtau cu leii "pedagogic", încercând să-i determine a nu mai mânca oameni ori animale, tot aşa cum ofereau de mâncare, haine şi adăpost

hoţilor, pentru ca aceştia să nu mai fure, şi prostituatelor, ca ele să nu-şi mai vândă trupul din cauza sărăciei.

Astfel, avva Pavel Heladicul aştepta de două ori pe zi vizita unei leu, căruia-i propusese să nu mai consume carne, cu făgăduinţă că îi va dărui din mâncarea sa. Lucrurile au mers bine până când leul a venit murdar de sânge. Avva l-a alungat.

Sfinţii şi animalele

Cea mai impresionantă istorisire din Limonariu este însă cea legată de avva Gherasim. Întâlnind, pe malul Iordanului, un leu care era înţepat în labă unui picior, rană ce se infectase cumplit, avva a fost rugat de fiară - care îi arăta, cu lacrimi, piciorul cu pricina - să-i dea ajutor. Gherasim i-a scos spinul, a curăţat rana şi a legat laba leului cu o pânză, după care l-a îndemnat să plece. Animalul a rămas însă lângă sfânt, "ca un adevărat ucenic", însoţindu-l pretutindeni. În scurt timp, leul s-a integrat în comunitate, fraţii îndatorându-l, în schimbul mâncării, cu slujbe, printre care şi aceea de a duce un măgar la apă. Odată, nefiind leul atent, nişte negustori arabi au luat măgarul. Animalul s-a întors la avva cu capul plecat. Crezând că leul a mâncat măgarul, în locul supărării, sfântul a rânduit fiarei slujba măgarului, aceea de a căra apa de la Iordan la mănăstire, serviciu pe care l-a împlinit până când un ostaş, aflând de acest canon, a dăruit bani pentru cumpărarea altui măgar. La o vreme, trecând iar prin zonă arabul care furase măgarul, leul şi-a eliberat prietenul şi a mers să i-l arate părintelui. Văzând că leul nu greşise, sfântul i-a pus numele Iordan. Şi aşa au vieţuit împreună cinci ani, până la moartea lui Gherasim. Istoria spune că leul nu era de faţă, aşa încât, revenind şi negăsindu-şi ocrotitorul, l-a căutat cu înfrigurare până când, condus de ucenicul avvei, a găsit mormântul şi a murit, la rândul său, acolo.

Sunt cunoscute şi situaţii când moaştele sfinţilor au fost ocrotite şi transportate de către animale.

Moaştele Sfinţilor Filomon şi Apolonie au fost duse de un delfin în Alexandria. De asemenea, ştim că un leu l-a ajutat pe cuviosul Zosima să îngroape moaştele Sfintei Maria Egipteanca.

În viaţa Sfântului Serafim de Sarov se spune că acesta a fost slujit de un urs, care avea "diaconia sa”. Atunci când trebuia să primească vizitatori, sfântul îi spunea ursului Misa: "Decât să-i sperii pe oameni, mai bine du-te să-mi aduci ceva bun. Iar acesta îi aducea miere."

Chiar şi în viaţa părintelui Paisie Aghioritul aflăm că păsările sălbatice se apropiau de el şi se hrăneau din palma sa. Tot în viaţa sa regăsim o întâmplare parcă desprinsă din viaţa Sfântului Ilie. În duminica Orbului, fiind bolnav, obosit şi flămând, a ieşit în grădina dar era trist pentru că nu avea nimic de mâncare. A privit spre mare şi a văzut atunci o pasăre care ţinea în gheare un peşte mare. Când pasărea a ajuns deasupra chiliei sale, peştele a căzut la picioarele sale. Bătrânul a mulţumit Domnului.

Sfinţii şi animalele

În încheiere, amintim faptul că în baza adevărului revelat Biserica învaţă că animalele au suflet (potrivit poruncii divine: "Să scoată pământul suflet viu!"), însă unul diferit de cel uman a cărui caracteristică definitorie este mintea care se exprimă în limbaj logic. Sufletul vieţuitoarelor neumane are o "legătură cu sângele, sângele cu carnea, carnea cu pământul" sau, cum remarca Sfântul Vasile, "pământul e sufletul animalelor". Constatând că omul este simultan muritor, în ce priveşte aspectul său exterior, şi nemuritor, prin aspectul lăuntric (constituţia de imagine creată a lui Dumnezeu), Biserica mărturiseşte diferenţa sufletului raţional şi gânditor (persoană) faţă de animale şi faţă de orice alte făpturi, dată fiind evidenta lui unicitate. Totuşi, dincolo de afirmarea superiorităţii persoanei, trebuie să fim conştienţi de legătura dintre omenire şi restul creaţiei, de faptul că se intercondiţionează.

Vieţuirea virtuoasă, ca lucrare asupra sinelui, întru realizarea blândeţii ce stăpâneşte pământul (cf. Matei 5:5), implică repunerea omului în dreapta relaţie cu pământul şi cu făpturile care au ieşit, prin porunca lui Dumnezeu, din acesta. Înseamnă a iubi asemenea lui Dumnezeu.

Ce înseamnă o inimă plină de milă/iubire?, întreabă Sfântul Isaac, şi răspunde: "Arderea inimii pentru toată zidirea, pentru oameni, păsări, pentru dobitoace, pentru draci şi toată făptura. În acest caz [al celui cu inima iubitoare], gândul la acestea şi vederea lor fac să curgă din ochi şiroaie de lacrimi. Din milă multă şi apăsătoare ce stăpâneşte inima, şi din stăruinţă, inima se micşorează şi nu mai poate răbda sau auzi, sau vedea vreo vătămare ori vreo întristare cât de mică, ivită în vreo făptură. Şi pentru aceasta aduce rugăciune cu lacrimi în tot ceasul pentru cele necuvântătoare, pentru duşmanii adevărului şi pentru cei ce-l vatămă pe el [cel iubitor], ca să fie păziţi şi iertaţi; la fel şi pentru firea celor ce se târăsc pe pământ. Face aceasta din multa milostivire ce mişcă inima lui fără măsură, după asemănarea lui Dumnezeu".

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Simonos Petras

Asemeni tuturor mănăstirilor din Sfântul Munte, Mănăstirea Simonos Petras păs-trează părți din moaștele mai multor sfinți. Cel mai de preț odor este mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena.

Aici se păstrează o parte din lemnul Sfintei Cruci, precum și părți din moaștele mai multor sfinți:

- *ale cuviosului Simeon Stâlpnicul,*
- *proorocului Naum,*
- *Sfântului Ioan Botezătorul,*
- *cuvioasei mucenițe Eudoxia,*
- *Sfântului mare mucenic Pantelimon,*
- *mucenicului Trifon,*
- *marii mucenițe Paraschevi Romana,*
- *capul Sfântului Pavel mărturisitorul,*
- *piciorul Sfântului mucenic Serghie,*
- *capul Sfântului Modest, patriarhul Ierusalimului,*
- *picioruşul pruncului mucenic Chiric,*
- *mâna strângă a Sfintei Maria Magdalena,*
- *mâna dreaptă a marii muceniţe Varvara,*
- *bucăţică din moaştele Sfintei Ana, mama Maicii Domnului.*

În katholikon se află o icoană a Maicii Domnului făcătoare de minuni despre care se spune că a venit singură de la Mănăstirea Vatoped.

În tezaurul Mănăstirii Simonos Petras se păstrează două Sfinte uși din perioada 1370-1390, iar dintre icoane, deosebit de importante sunt icoana Maicii Domnului „Nădejdea celor deznădăjduiți” (sfârșitul secolului al XV-lea), icoana Sfintei Eca-terina (a doua jumătate a secolului al XV-lea).

Din cauza repetatelor incendii, mănăstirea este lipsită de alte obiecte de valoare.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Constamonitu

Schevofilachionul Mănăstirii Constamonitu este situat deasupra pridvorului katholikonului. Aici se păstrează veşminte, cruci şi multe sfinte vase.

În tezaurul Mănăstirii Constamonitu se află o cruce bizantină de o deosebită valoare artistică şi o Evanghelie îmbrăcată în aur (38 x 28 cm), lucrată în 1820.

În afară de o parte din lemnul Sfintei Cruci, în mănăstire se păstrează, printre altele, şi părţi din moaşte ale Sfinţilor:

- *Ştefan întâiul mucenic (mâna dreaptă, darul împăratului Teodosie cel mic),*
- *Trifon,*
- *Vlasie (cinstitul cap),*
- *Modest,*
- *Talaleu,*
- *Partenie,*
- *Artemie (o jumătate de maxilar).*

Deosebit de importante sunt icoana Sfântului Ştefan (secolul al VIII-lea), icoana Maicii Domnului „Odighitria” (1360) şi icoana Maicii Domnului „Antifonitria” (secolul al XI-lea).

Anda Elena Pintilie - Ce sfinte moaște veghează alături de Sfânta Parascheva

Credincioșii au bucuria de a se închina, pe tot parcursul anului, la sfintele moaște care se află alături de racla Sfintei Parascheva, la Catedrala Mitropolitană din Iași.

La Catedrala Mitropolitană din Iași, alături de moaștele Sfintei cuvioase Parascheva, se află și o raclă cu părticele din moaștele mai multor sfinți și din Brâul Maicii Domnului.

Credincioșii au bucuria de a se închina, pe tot parcursul anului, la:

- *Brâul Maicii Domnului;*
- *Sfânta mare muceniță Varvara;*
- *Sfânta muceniță Paraschevi;*
- *Sfânta muceniță Chiriachi;*
- *Sfântul cuvios Ioan Casian;*
- *Sfinții cuvioşi ucişi în Mănăstirea „Sfântul Sava”;*
- *Sfinții mucenici ucişi în Creta;*
- *Sfinții 40 de mucenici de la Sevastia;*
- *Sfântul sfinţit mucenic Haralambie;*
- *Sfântul mare mucenic Gheorghe;*
- *Sfântul mare mucenic Pantelimon;*

- *Sfântul mare mucenic Mina;*
- *Sfântul mare mucenic Artemie;*
- *Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava;*
- *Sfântul mare mucenic Teodor Tiron;*
- *Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat;*
- *Sfântul mucenic Antipa, episcopul Pergamului;*
- *Sfântul cuvios Atanasie;*
- *Sfântul cuvios Gherman;*
- *Sfântul Ştefan;*
- *Sfântul ierarh Epifanie;*
- *Sfântul ierarh Modest;*
- *Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul;*
- *Sfântul ierarh Grigorie Teologul;*
- *Sfântul ierarh Ioan milostivul;*
- *Sfântul evanghelist Marcu;*
- *Sfântul apostol Bartolomeu;*
- *Sfântul apostol Filip;*
- *Sfântul apostol Varnava;*
- *Sfântul sfinţit mucenic Elefterie;*
- *Sfântul mare mucenic Trifon;*
- *Sfântul mucenic Ermoghen;*
- *Sfântul mucenic Armin;*

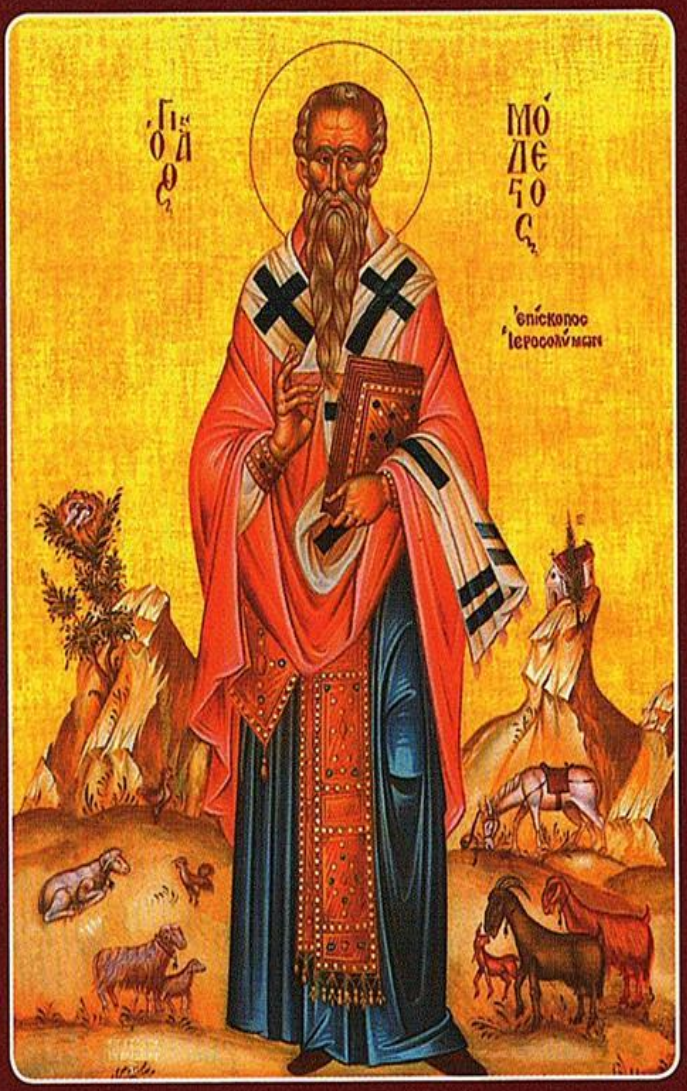

Viaţa şi Paraclisul Sfântului Mucenic Modest, vindecător de boli, înmulţitor şi ocrotitor al dobitoacelor

Icoane

18 decembrie

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΖΩΗ ΜΑΡΤ. ΚΑΙ ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠ. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

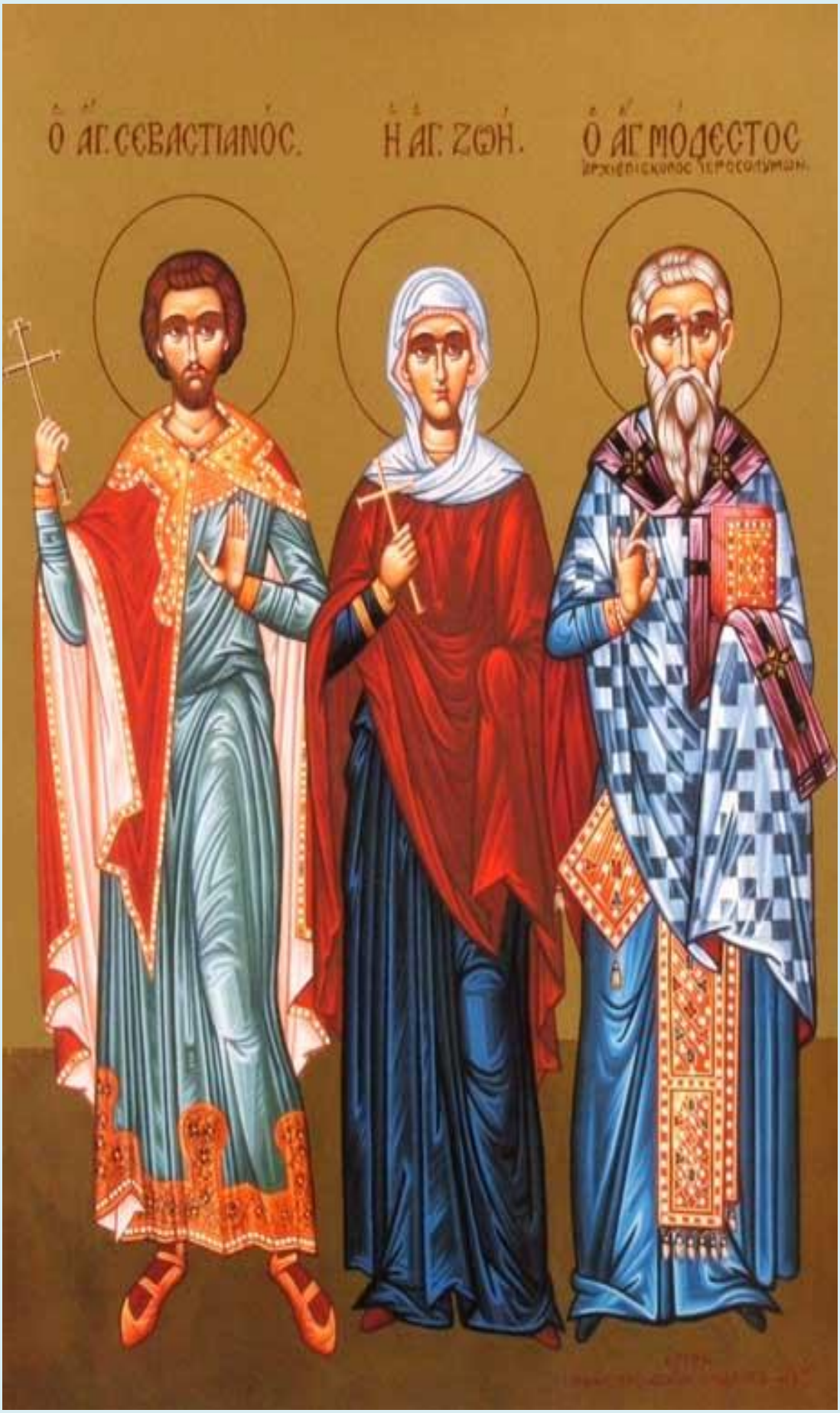
Ο ΑΓ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ.
Η ΑΓ. ΖΩΗ.
Ο ΑΓ ΜΟΔΕΣΤΟΣ

TSR Watermark Image - Unregistered version - This line is removed when registered
SF. MC.
ZOE
SF. IERARH
MODEST
PATRIARHUL
IERUSALIMULUI
icoane-comenzi.blogspot.ro
SF. CUV.
DANIIL
SIHASTRUL
SF. MC.
SEBASTIAN
„PRIVEGHIAȚI ȘI VĂ
RUGAȚI."
18 DECEMBRIE

ЖИТІЕ СТАГО МОДЕСТА:
АРХІЕПСКОПА ІЕРОСАЛИМСКАГО:

Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΟΔΕΣΤΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

©athinaon.com

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ

Ὁ ἅγιος Μωϋσῆς
ἌΓΙΟΝ ὌΡΟΣ

ΟΠΑ
Ϛ
ΜΌΔΕϹΤΟ
Ϛ
Ἐπίϲκοπος
Ἱεροϲολύμων.

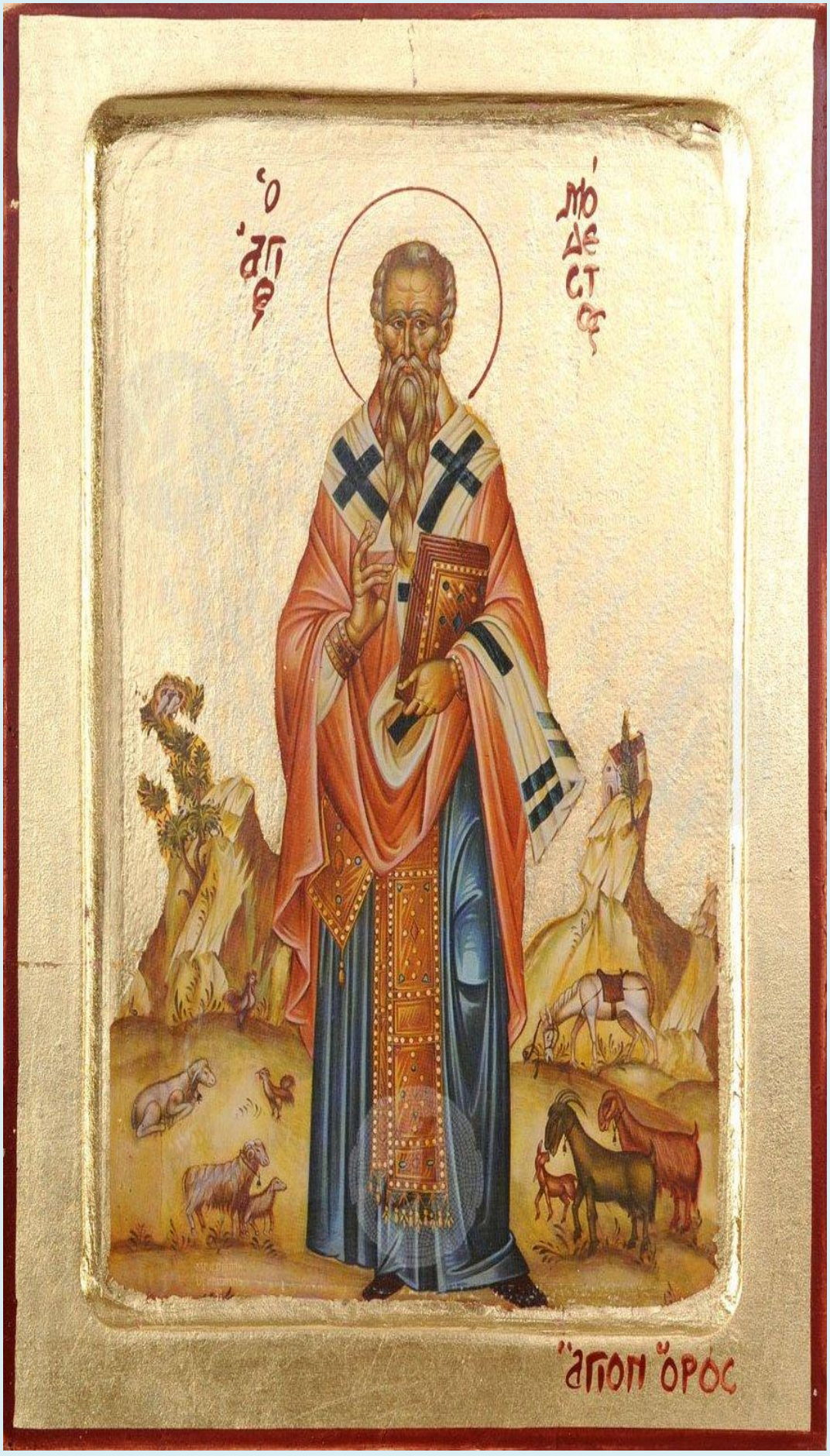
Ἅγιον Ὄρος

Ο ΑΓΙ
Ω
ΜΟ
ΔΕΣ
ΤΟΣ
ΧΡΚ Φος 2007

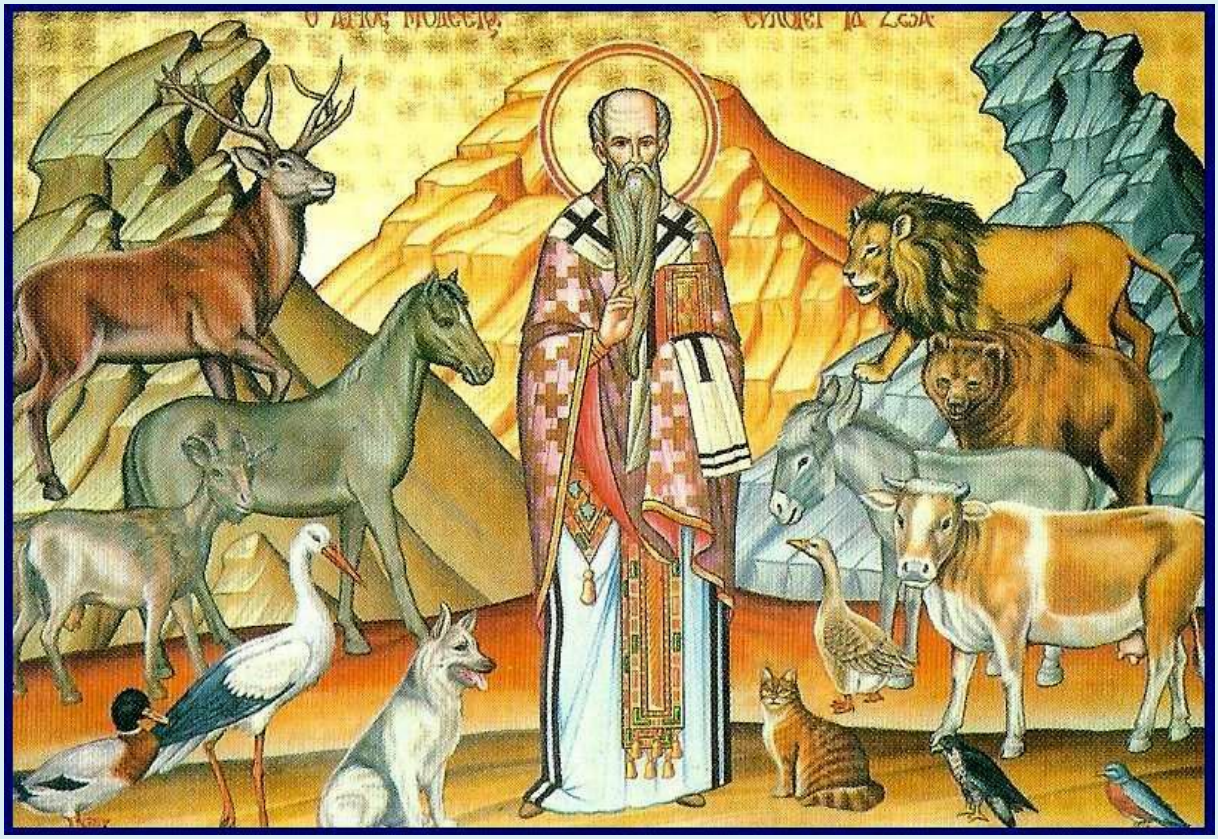

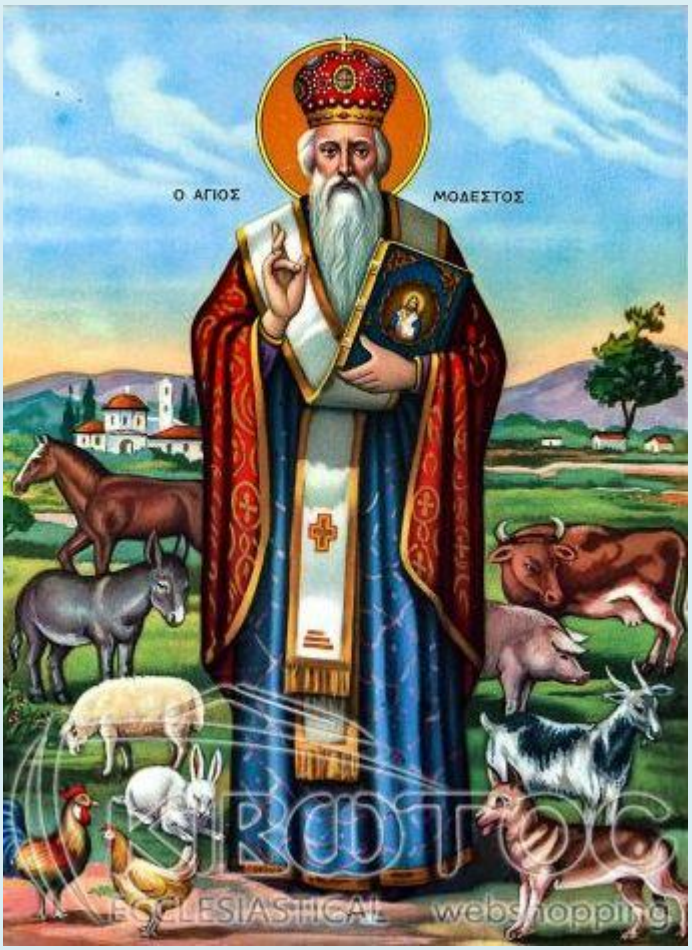
Ο ΑΓΙΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΣ

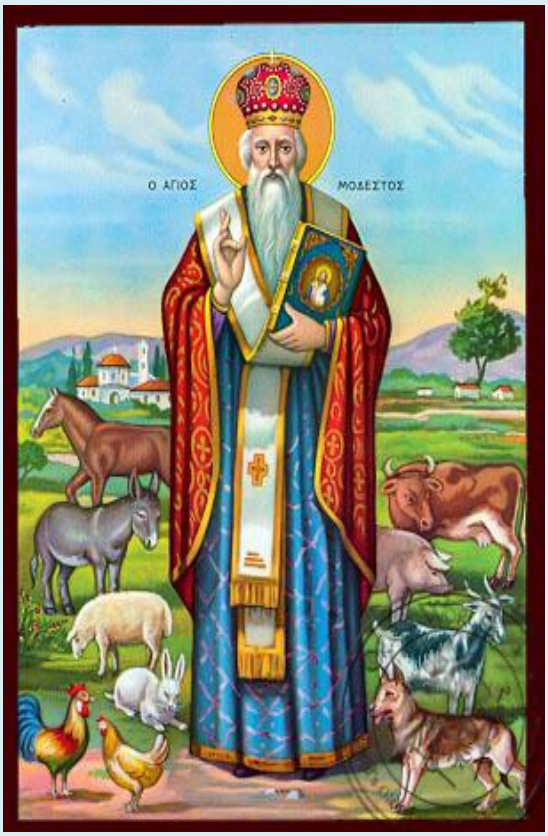
Ο ΑΓΙΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΣ

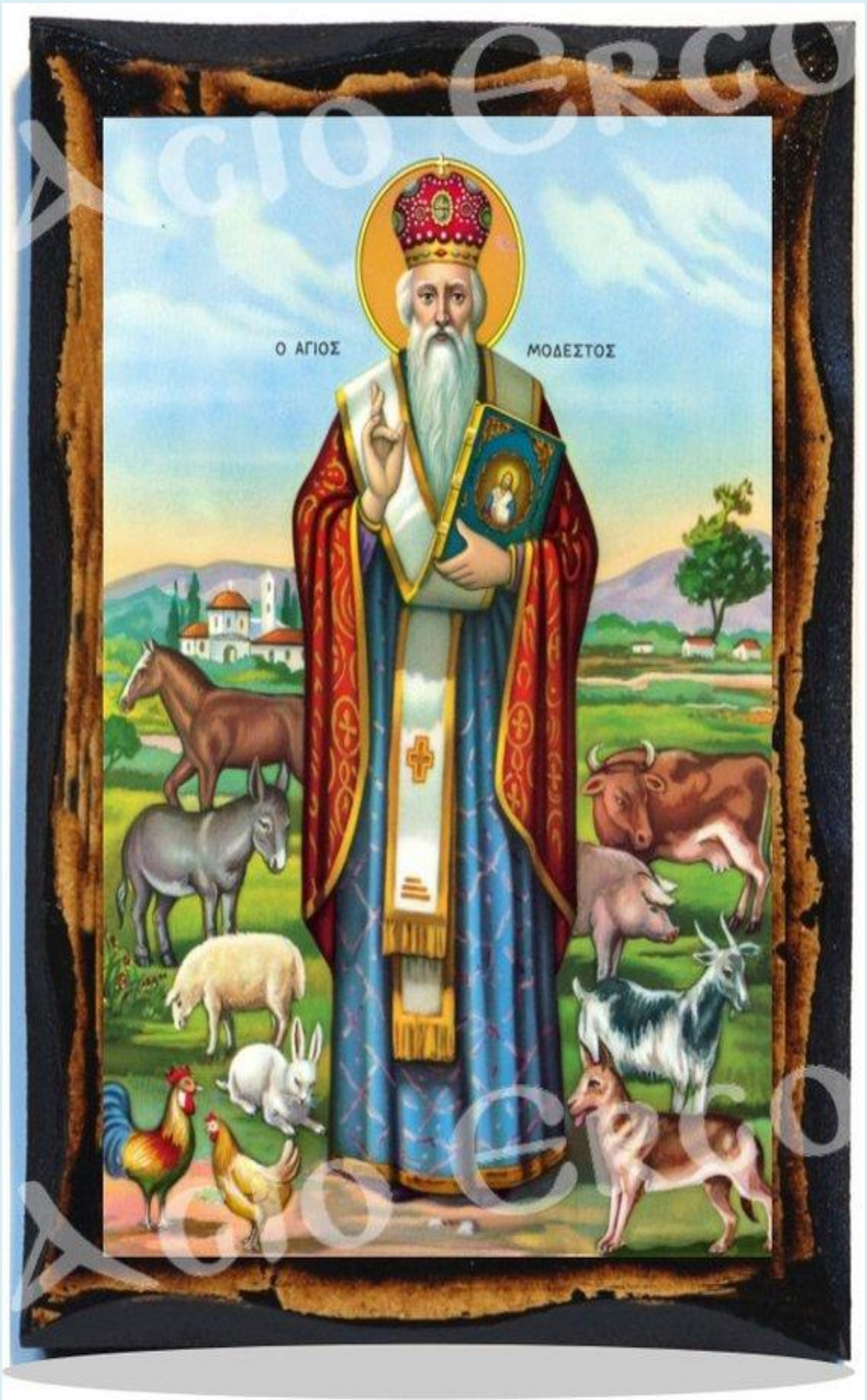
Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΟΔΕΣΤΟΣ

SF. IERARH
MOISEST

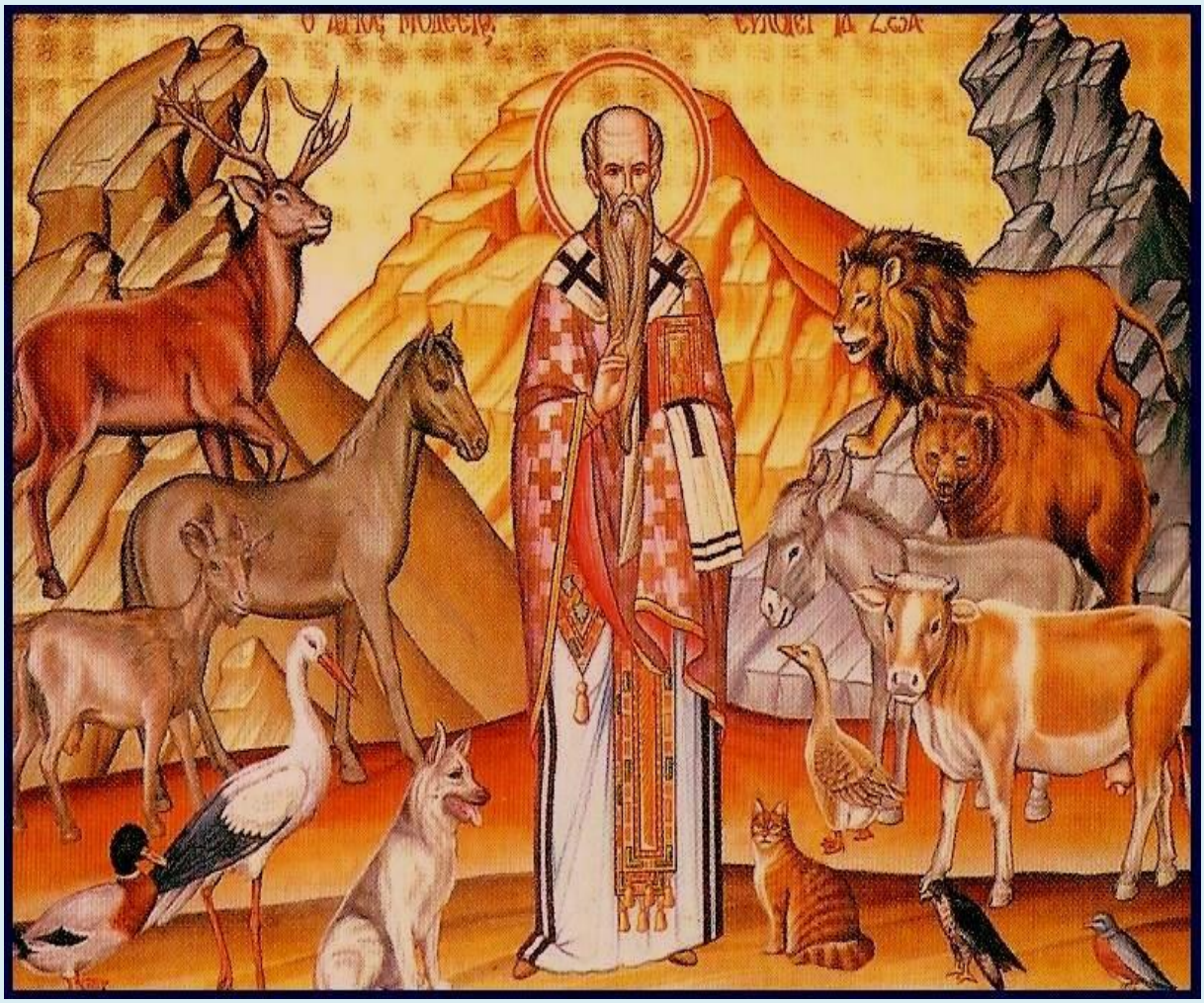

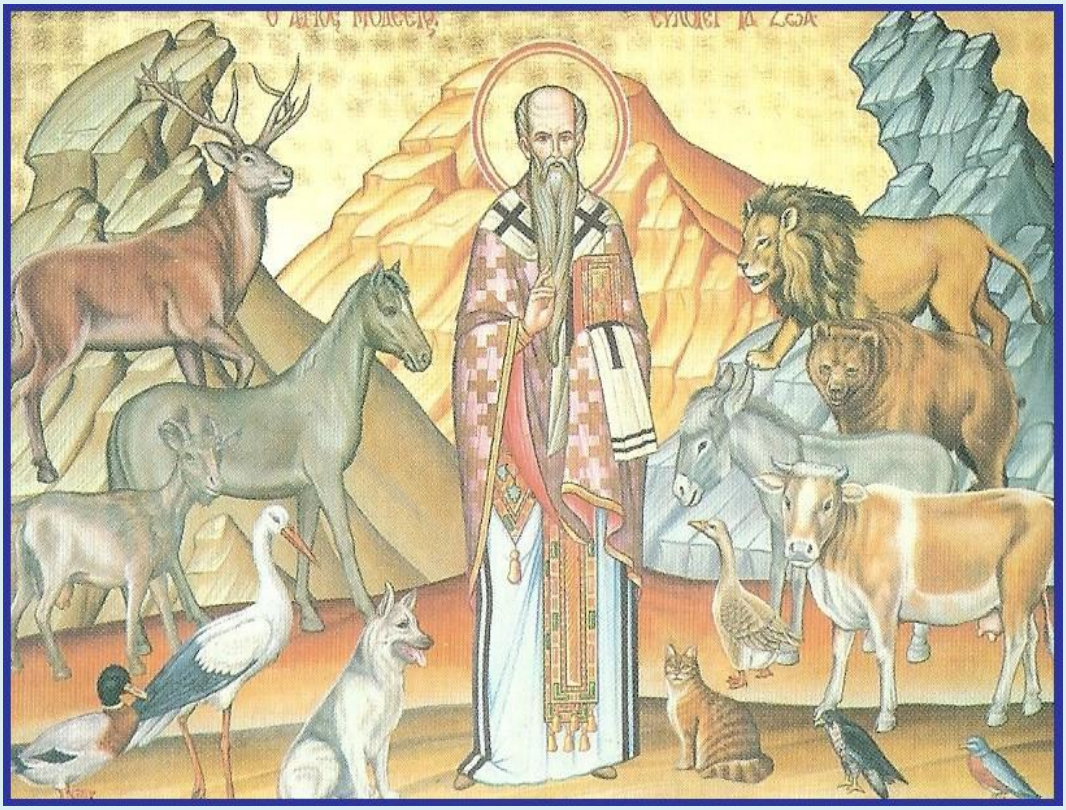

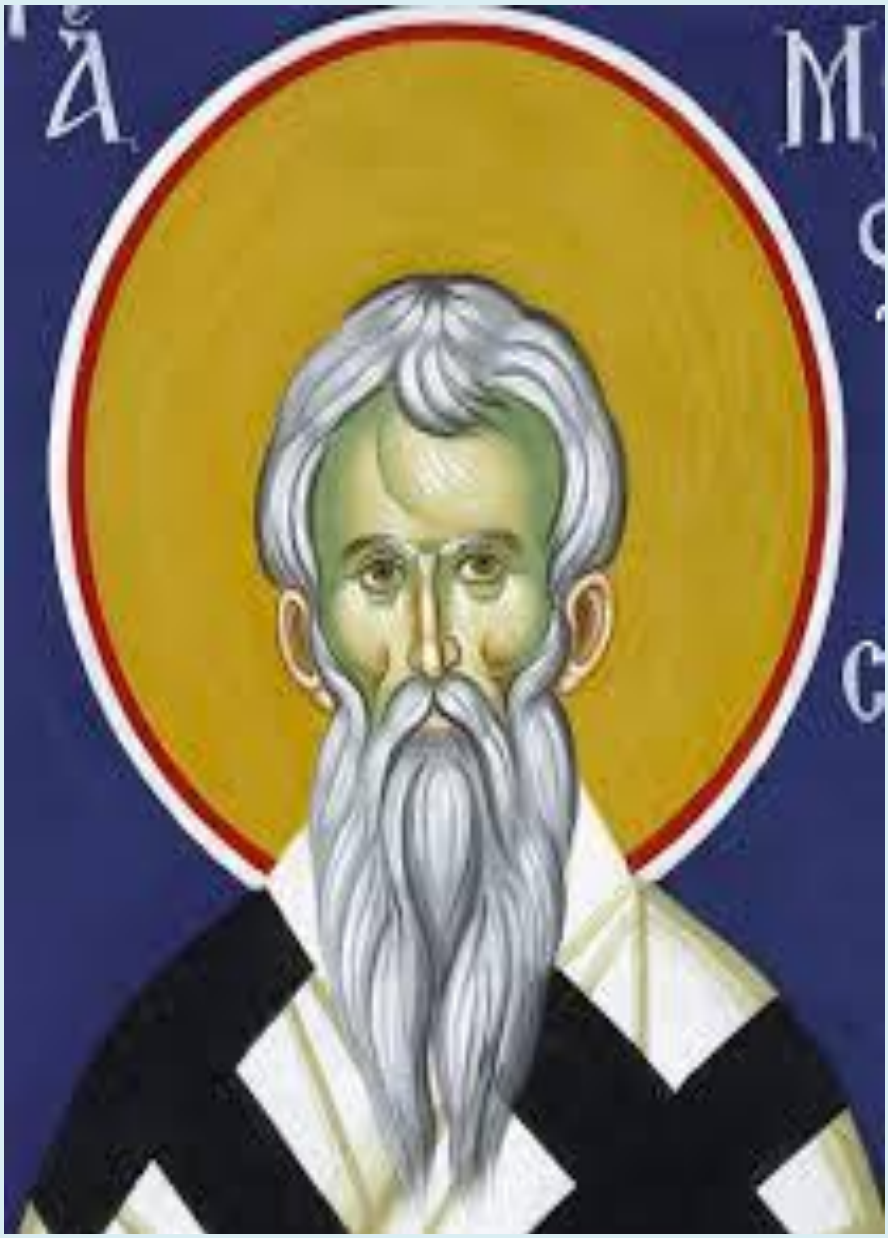

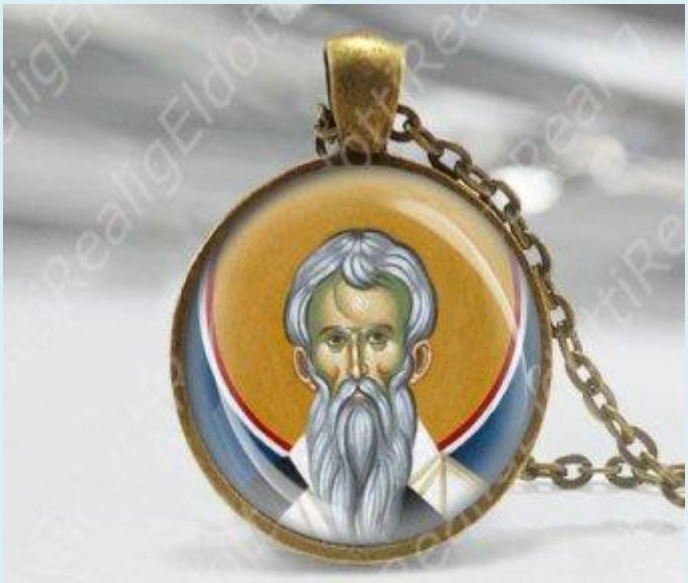

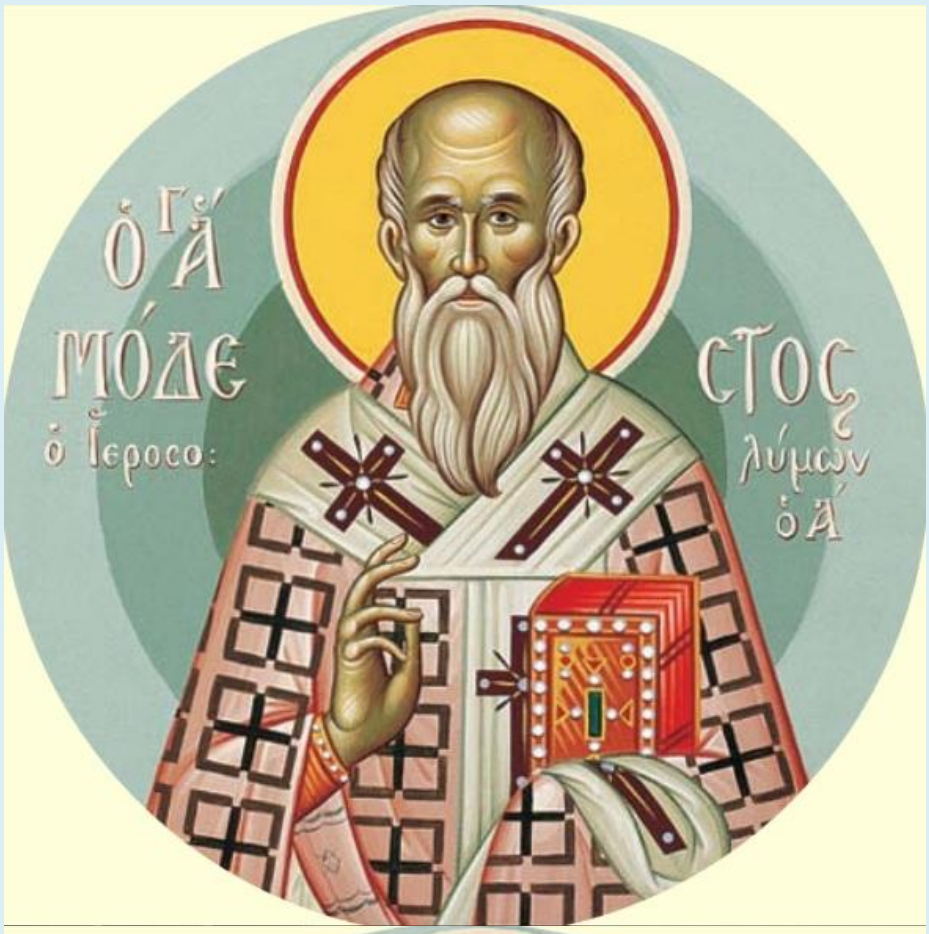
ὁ Γ΄ Ἀ
μόδε
ὁ Ἱεροσ:
στος
λύμων
ὁ Ά

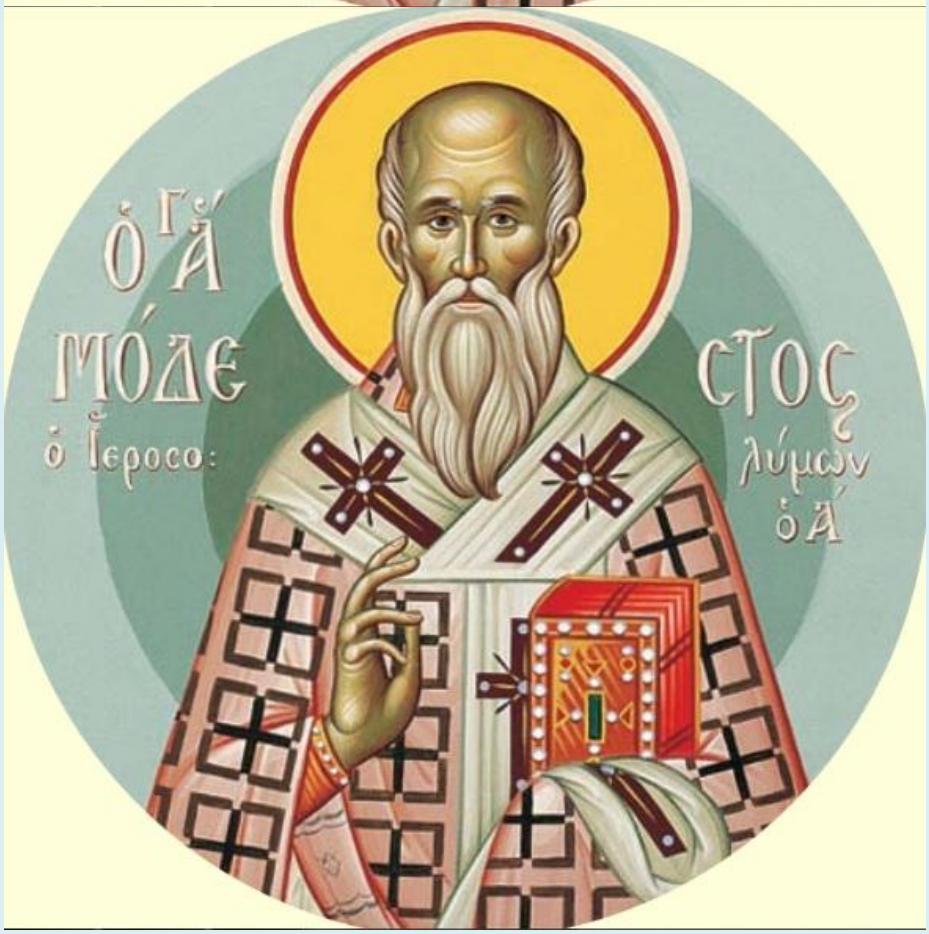
ὁ Γ΄ Ἀ
μόδε
ὁ Ἱεροσ:
στος
λύμων
ὁ Ά

ὁ Γ΄ Ἁ
μόδε
ὁ Ἱεροσο:
στος
λύμων
ὁ Ἁ΄

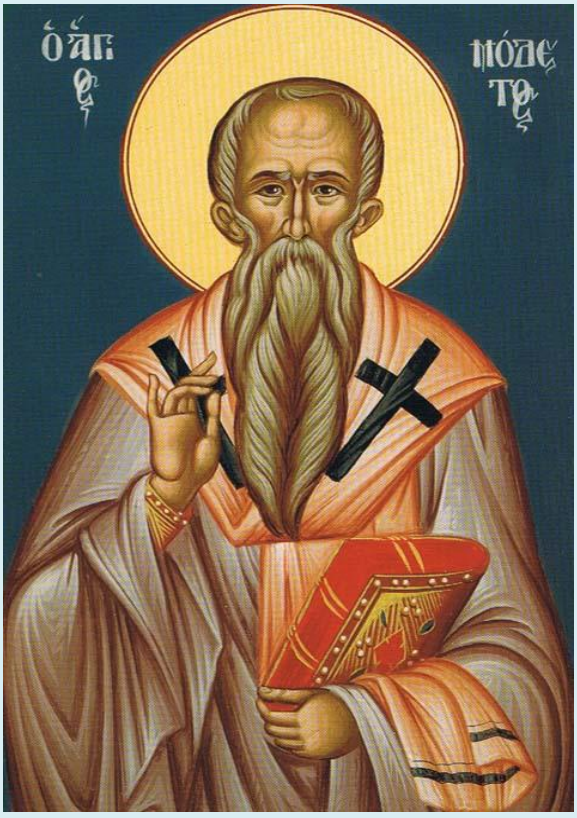
ὁ Ἅγ
μόδε
τος

SF. IER.
MODEST
bizanticon.com

Ὁ ἅγιος
Μόδεστος
ὁ Ἱεροσολύμων

ВСЕ ИКОНЫ
иконы ручной работы
vseikony.ru

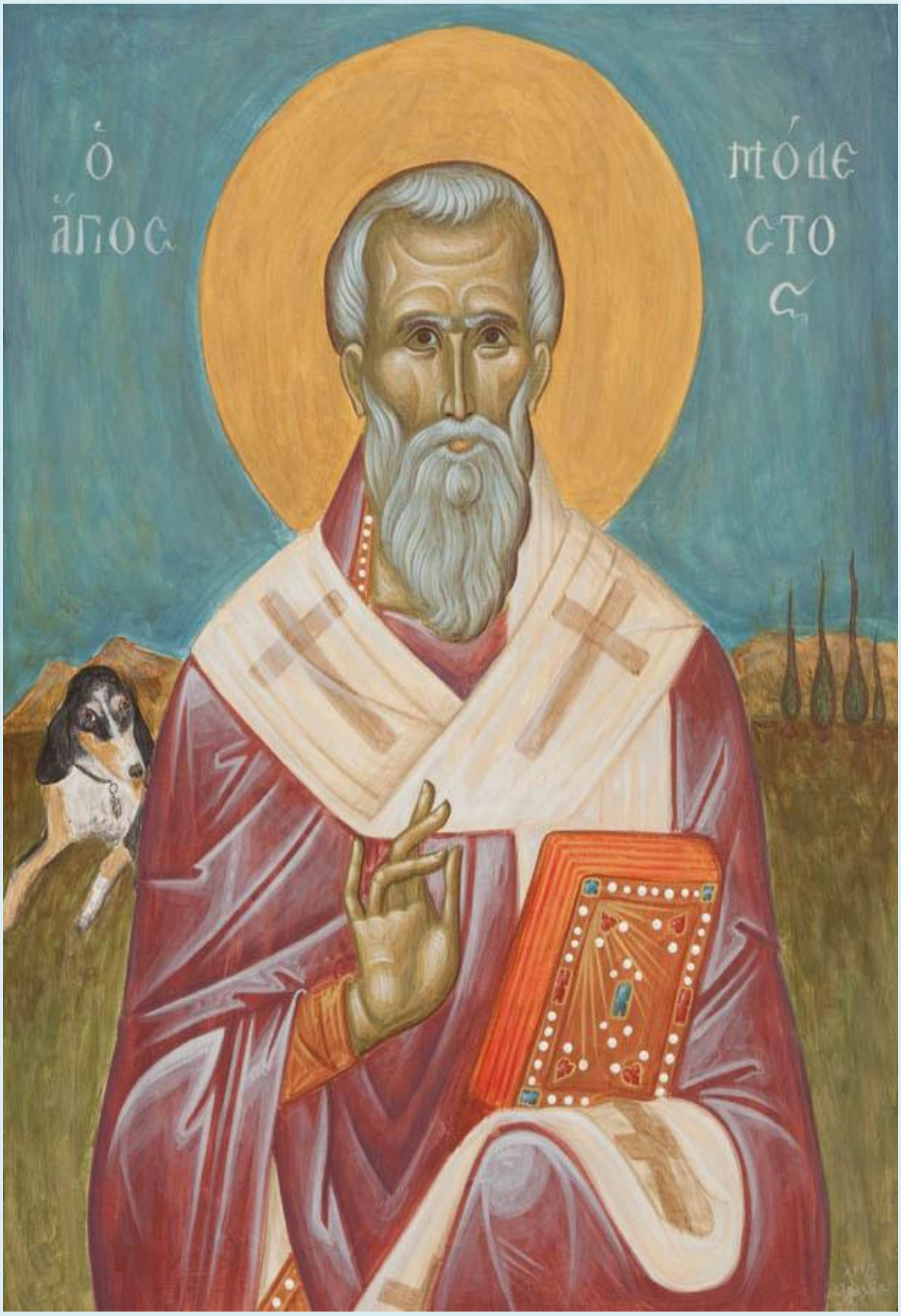

Bucură-te, Sfinte Modest, lauda ierarhilor şi a mucenicilor!